

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 12—16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1904

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράσσει χρυσῶν 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐγκύκλιος τῶν ὀκτώ — Ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως (ἐπιστολαὶ καὶ τηλεγραφήματα) — Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Εὐσεβείας τεκμήριον — Ἐπιστολὴ ἐκ Βελιγραδίου, Ἀθηνῶν κλπ. — Ὀλίγαι λέξεις πρὸς τὰ ἐν τῇ «Νέᾳ Ἡμέρᾳ» — Ὡδὴ εἰς ἀρχιμандр. Γερμανὸν Γρηγοράν — Ἀδελφάτα καὶ συντεχνίαι παρ' ἡμῖν — Δικαστικά — Ἀγγελίαι.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΩΝ ΟΚΤΩ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Οἶονεῖ εἰς κορυφῶσιν τῆς πρωτοφανοῦς καὶ ὅλως ἀντικανονικῆς στάσεως καὶ ἐνεργείας αὐτῶν χωροῦντες οἱ ὀκτὼ σεβ. ἱεράρχαι, οἱ τὴν λυπηρὰν καὶ ἐκρυθμον κατάστασιν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας δημιουργήσαντες, ἀπέλυσαν, ἀπὸ 25 λήξαντος Ὀκτωβρίου μηνὸς ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον σεβ. μητροπολίτας. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, οὐτινος πολλὰ ἀντίγραφα ἐναγχοῦς διεβιβάσθησαν τοῖς Πατριαρχείοις παρὰ πολλῶν ἱεραρχῶν, ὅσον εἶναι πρωτοφανὲς ἐν τῇ εἰδῇ αὐτοῦ, καὶ ἄξιον προσοχῆς, τοσοῦτο καὶ ἄξιον δακρύων.

Ἐπαρτίνοντες τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀμερόληπτον κρίσιν εἰς τὸν εὐσυνείδητον ἀναγνώστην, δημοσιεύομεν αὐτὸ διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ ἐπιτάσσομεν βραχείας παρατηρήσεις.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφε,

Ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐπληροφόρηθη πάντως ἡ ὑμετέρα περισπούδαστος σεβασμιότης τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐναγχοῦς ἐκρυθμον καὶ πρωτάκουστον κατάστασιν τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ὄργάνῳ τὰ γεγονότα σκοπίμως διαστρεβλοῦνται, ἡ δὲ ὑμετέρα σεβασμιότης ὡς μέλος τῆς ἱεραρχίας δεόν ἵνα ἔχῃ ἀκριβῆ γνώσιν τῶν συμβαινόντων ὅπως δυνήθῃ νὰ κατανοήσῃ εἰς ποῖον παρανομίας βάραθρον κατέπεσεν ἡ Α. Θ. Π. καταπατήσασα καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ Ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς καὶ ἐν αὐθαιρέτῳ μετὰ λαϊκῶν συνεργασίᾳ καταργήσασα αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ προσβαλοῦσα εἰς τὰ καιριώτατα ἅπασαν τὴν ἱεραρχίαν, διὰ ταῦτα ἐθεώρησα καθήκον ἐπιβαλλόμενον ἵνα γνωρίσω Αὐτῇ διὰ βραχέων τὰ γεγονότα ὡς συνέβησαν.

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης κ. Ἰωακείμ βαρέως φέρων τὴν ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ συμπαγῇ πλειονοψηφίαν, ἥτις ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ καθόντων θαρραλέως καὶ στερεῶς ὑπερήσπιζε τὸ δίκαιον καὶ ὀρθὸν ἐν τοῖς ὑπὸ συζήτησιν σπουδαίοις ζητήμασιν, ἀπεφάσισεν ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου ἀπαλλαγῇ ταύτης. Καὶ δὴ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὕβρεως κατ' Αὐτοῦ καὶ κατηγορίας γενομένης δῆθεν ἐν τῇ τῆς 30 Σεπτεμβρίου συνεδριάσει τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου παρὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ ἀγίου Δυρραχίου, διατυπώσαντος, κατὰ πρόκλησιν πατριαρχικὴν, ἐλευθέρως γνώμην ἐν τῷ συζητούμενῳ ζητήματι τῶν κανονισμῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ προὔκάλεσε τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου ἵνα ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγίου ἀδελφοῦ λεχθέντων. Λαβόντες δὲ τὸν λόγον οἱ σεβ. ἅγιοι Ἐφέσου, Σερρών, Μιτυλήνης καὶ Ἐλευθερουπόλεως ἐπανέλαβον τὰ αὐτὰ καὶ ἔτι πλείω, ἢ δ' Α. Θ. Π. αὐτοῖς μὲν νύχταρίστησεν ἑξ' οἷς μετριοπαθῶς εἶπον, ἀνακαλέσασα τὰς ἐν προηγουμένη συνεδριάσει διατυπωθείσας κατὰ τοῦ σώματος τῆς Ἱ. Συνόδου προσβλητικὰς ἐκφράσεις, ἐπέμενεν ὅμως θεωροῦσα ὡς ὑβρίσαντα τὸν ἅγιον Δυρραχίου, καίτοι ἡ ἀγόρευσις αὐτοῦ δημοσιευθεῖσα ἥδη καὶ ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ» οὐδὲν τὸ ὑβριστικὸν περιέχει.

Τὴν ἐπιοῦσαν (1 ὁκτωβρίου) τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, πατριαρχικῇ, ὡς λέγεται, εἰσπηγήσει, προὔκალεσαν συζήτησιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ συνεδριάζοντι ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ σ. ἀγίου Δυρραχίου λεχθέντων καὶ ἀπεφάσισαν μετὰ τῶν σεβ. ἀγίων Διδυμοτείχου καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης νὰ μεταβῶσιν ἀμέσως παρὰ τῇ Α. Θ. Π. καὶ μετὰ τὴν ἐκφράσιν τῆς λύπης αὐτῶν καὶ ἐξαιτήσωνται ἵνα ἐπιβληθῇ τῷ σ. ἀγίῳ Δυρραχίου ἡ ἀνωτάτη τῶν ποινῶν, μειονοψηφούντων τῶν σ. ἀγίων Μιτυλήνης, προέδρου τοῦ Συμβουλίου, καὶ Κρήνης, χαρακτηρισάντων ὡς ὅλως παράνομον τὴν τοιαύτην ἐπέμβασιν ἐν ζητήμασι τῆς ἀποκλειστικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἡ δὲ Α. Θ. Π. ἀποδεξαμένη τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ ἐπιθυμοῦσα ὅπως λύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ τάλπητος ζήτημα τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφε-

ρείας Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης συνφθὰ ταῖς γραπταῖς καὶ προφορικαῖς ἀξιώσεσι τῆς ἐνταῦθα Αὐστριακῆς πρεσβείας, καὶ παρὰ τὰς δικαίας παρακλήσεις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς περιφερείας Βόσνης τῶν μετὰ δακρύων ἐπικαλουμένων τὴν δικαίαν ψῆφον τῆς Ἱ. Συνόδου, δι' ἀπεσταλμένου ἀπήτησε παρὰ τοῦ σ. ἀγίου Ἐφέσου ὅπως ὁ σ. ἅγιος Δυρραχίου προσποιούμενος τὸν ἀσθενῆ ἀπόσχῃ δύο ἢ τριῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ τοῦτο ὅπως καρπωθῇ τὰς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ψῆφου αὐτοῦ ὠφελείας ἐν τῷ ρηθέντι ζητήματι. Τῆς πατριαρχικῆς ἀξιώσεως ὡς παραλόγου ἀποκρουσθείσης ὑπὸ τοῦ πρώτου τῇ τάξει τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων, ἡ Α. Θ. Π. ἐπιμένουσα οὐ μόνον δὲν συγκαλεῖ συνεδριάσιν τῆς Συνόδου τὴν ἐπιοῦσαν, σάββατον (2 ὁκτωβρίου), ἐπὶ προφάσει κοπώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπαγορεύει τῷ σ. ἀγίῳ Δυρραχίου νὰ χοροστατήσῃ τὴν κυριακὴν (3 ὁκτωβρίου) ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, παρὰ τὰς συστάσεις τοῦ σ. ἀγίου Ἐφέσου, ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τῶν λοιπῶν ἐπτά συνοδικῶν ἀρχιερέων, ὅπως ἀπόσχῃ Αὕτη τῶν τοιούτων πράξεων καὶ μὴ ἐξωθῇ τὰ πράγματα περαιτέρω ἵνα μὴ ἀναγκασθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς νὰ μὴ μετάσχῶσι τῆς χοροστασίας.

Τοῦ πατριάρχου ἐπιμένοντος εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ, τὴν κυριακὴν ἡ χοροστασία γίνεται ἄνευ τῶν συνοδικῶν, τὴν δευτέραν ματαιοῦται ἡ συνεδρίασις τῶν δύο Σωμάτων ὡς ἐκ τῆς μὴ προσελεύσεως τῶν ὁκτῶ συνοδικῶν, δηλωσάντων τῇ Α. Θ. Π. ὅτι δεόν νὰ συνέλθῃ προηγουμένως ἡ Ἱ. Σύνοδος ἵνα κανονισθῇ ἡ θέσις αὐτῆς, τὴν τρίτην δὲ (5 ὁκτωβρίου) ἡ πλειονοψηφία τῶν συνοδικῶν μεταβάσῃ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα παρεκάλεσε τὴν Α. Θ. Π. νὰ συγκαλέσῃ τὴν Ἱ. Σύνοδον εἰς τακτικὴν συνεδρίαν. Ἀρνηθέντος δὲ τοῦ πατριάρχου ὡς ἐκ τῆς παρουσίας καὶ τοῦ σ. ἀγίου Δυρραχίου, οἱ ὁκτῶ ἀρχιερεῖς ζητοῦσι τὴν ἄδειαν νὰ συνεδριάσωσιν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ τῆς Ἱ. Συνόδου προσκαλοῦντες καὶ τοὺς περὶ τὸν πατριάρχην τέσσαρας συνοδικοὺς σεβ. ἁγίους, Νικομηδείας, Διδυμοτείχου, Γάνου καὶ Χώρας καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης, ἵνα, συνφθὰ ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, συσκεφθῶσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν πατριάρχης δὲν ἐχορήγησε τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν, οἱ δὲ λοιποὶ προσκληθέντες τέσσαρες ἀρχιερεῖς ἠρνήθησαν νὰ προσέλθωσιν ἐπὶ

τῷ λόγῳ ὅτι μετὰ τὴν περὶ τοῦ σ. ἁγίου Δυρραχίου ληθθεῖσαν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀδυνατοῦσι νὰ συνεργασθῶσιν, οἱ ὁκτὼ ἀρχιερεῖς ἀπελθόντες ἐκ τῶν Πατριαρχείων μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ σ. ἁγίου Ἐφῆσου ὅπως συσχεθῶσιν, ὁπότε ἡ Α. Θ. Π. ἀπολύει πιττάκια πρὸς τὸν ἐκ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων σ. ἁγίου Δυρραχίου καὶ πρὸς τὸν παρεπιδημοῦντα ἅγιον Ἀγχιάλου, δι' ὧν ἐντέλλεται αὐτοῖς ὅπως ἀπέλθωσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὰς οἰκείας ἐπαρχίας. Ὡσεὶ δὲ μὴ ἥρκει ἡ μέχρι τοῦ σημείου τούτου αὐθαιρεσία τῆς Α. Θ. Π., προσκαλεῖ τὴν ἐπιούσαν τοὺς 4 συνοδικούς ἀρχιερεῖς καὶ τὰ 8 λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσκει αὐτῶν ἀπολύει πιττάκια καὶ πρὸς τρεῖς ἐτέρους συνοδικούς ἀρχιερεῖς τοὺς σ. ἁγίους Σεργῶν, Ρόδου καὶ Ἐλευθερουπόλεως, ὅπως ὡς τίχιον ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, συνάμα δὲ συναποφασίζει μετὰ τῶν λαϊκῶν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολυθέντων διὰ τῶν σ. ἁγίων Κυζίκου, Τραπεζοῦντος, Χίου καὶ Δρυϊνουπόλεως, ὧν ὁ πρῶτος ἀμέσως ἀφικόμενος ἐνταῦθα ἤρξατο συνεργαζόμενος μετὰ τῆς Α. Θ. Π. καὶ τῶν τεσσάρων συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης πρωτακούστου ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς χρονικοῖς καὶ πρωτοφανοῦς καταστάσεως, ἣν ἐδημιούργησεν ἡ αὐθαιρεσία καὶ ἡ παρανομία τοῦ πατριάρχου, ἡ νόμιμος πλειονοψηφία ἐν ἐπὶ τούτῳ πρακτικῷ στηλιτεύσασα τὴν ἐκνομον καὶ ἀντικανονικὴν πολιτείαν αὐτοῦ, ὅστις μετὰ λαϊκῶν δικάζει καὶ καταδικάζει συνοδικούς ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν καταργεῖ αὐτὴν τὴν νόμιμον ὑπόστασιν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐκλαίκευσιν τῆς διοικήσεως Ἐκκλησίας, ἐν πλήρει συναισθήσει τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ ἱερῶν καθηκόντων, ἀπεκήρυξε μὲν ἐν συνεδριάσει ὡς παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν τὴν πολιτείαν τοῦ πατριάρχου, ἐκήρυξε δὲ αὐτὸν ἐκπτώτον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, καὶ δι' ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν σ. ἁγίων Ἐφῆσου καὶ Μιτυλήνης, ἐγνωστοποίησεν αὐτῷ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ἀνακοινώσασα ἅμα ταύτην διὰ μασπατᾶ, περιέχοντος συνοπτικῶς τοὺς κανονικοὺς λόγους, τῇ τε Α. Α. Μ. τῷ τρισεβάστῳ ἡμῶν Ἀνακτι καὶ τῇ Σ. Α. Κυβερνήσει.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἱ. Συνόδου θεωρεῖ ἱερὸν τὸν ἀγῶνα, ὃν ἀνέλαβε, πρὸς περιφρούρησιν τῶν

δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ ἀπάσης τῆς ἱεραρχίας ἀπέναντι τῆς ἀντικανονικῆς πολιτείας τοῦ πατριάρχου καὶ τῆς ἀναμίξεως τῶν λαϊκῶν ἐν ζητήμασι κανονικοῖς τῆς ἀποκλειστικῆς αὐτῆς δικαιοδοσίας, καὶ ἔχει πεποίθησιν ἀκράδαντον εἰς τὴν ἐγνωσμένην σύνεσιν καὶ τὴν πανθομολογούμενην δικαιοσύνην τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος καὶ τῆς Σ. Α. Κυβερνήσεως· θὰ ὑπερμαχήσῃ δὲ τῶν δικαίων αὐτῆς καὶ τῆς ἱεραρχίας ἀπάσης ἀντὶ πάσης θυσίας, καὶ πιστεύει ἀδιστακτικῶς ὅτι καὶ ἡ ὑμετέρα σεβασμιότης ἐπιδοκιμάζουσα τὸν ἱερὸν καὶ δίκαιον αὐτῆς ἀγῶνα δὲν θέλει λείψει ἐν ἀνάγκῃ νὰ συντελέσῃ τὸ κατ' αὐτὴν εἰς αἰσίαν ἐκβασιν αὐτοῦ πρὸς θρίαμβον τοῦ δικαίου, ἀναστήλωσιν τῶν καταπατουμένων ἱερῶν κανόνων καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν Κανονισμῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἀδελφικῷ φιλήματι αὐτὴν κατασπαζόμενος διατελῶ

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 25 ὁκτωβρίου 1904,

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ ὅλως πρόθυμος
† ὁ Ἐφῆσου ΙΩΑΚΕΙΜ.

Υ. Γ. Παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ὑμ. Σεβασμιότητα ὅπως ἅμα τῇ παραλαβῇ ταύτης ἀποστείλῃ μοι ταχέως τὴν ἀδελφικὴν Αὐτῆς ἀπάντησιν.

(Ἰδιόχειρος σημείωσις). — Ἡ Α. Α. Μ. ὁ τρισεβάστος ἡμῶν Ἀναξ καὶ φιλοδίκαιος νῦν ὁκνεῖ νὰ ἐπέμβῃ προτείνας διὰ τοῦ Ὑφ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοδύνης συμβιβασμὸν μετὰ τὸν πατριάρχου καὶ ἡμῶν τῶν 8 συνοδικῶν. Καὶ ἡμεῖς μὲν, καίτοι ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ Ἐθν. Κανονισμοὺς, ἀπεδεξάμεθα τὴν πρότασιν κατὰ τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ, χάριν τῆς γαλήνης τῆς Ἐκκλησίας· ὁ δὲ πατριάρχης δὲν ἀπεδέξατο τοῦτο, καίπερ ἐκδοθέντος δευτέρου ἰσχυροῦ ἐπικυρωτοῦ τοῦ πρώτου· ἥδη ἀπόκειται ἡ λύσις εἰς τὴν σεπτὴν ἐτυμηγορίαν τῆς Αὐτ. κυβερνήσεως τῆς φρουρῶ καὶ ἐπόπτου τῶν Γενικῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν.

Καὶ ἀπλῆ μελέτη τοῦ ἐγγράφου τούτου σαφῶς καταδείκνυσιν ὅτι οἱ συντάξαντες αὐτὸ ὁκτὼ ἱεράρχαι τρεῖς τινα ἀπεσκόπων· α'.) τὴν τῶν γεγονότων διχαστρέβλωσιν, β'.) τὴν ἐπὶ τῇ βύσει ταύτης δικαιολογίαν τῆς ἀντικανονικῆς αὐτῶν στάσεως καὶ ἐνεργείας καὶ γ'.) τὴν ἐκκλήσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς σεβ. μητροπολίτας τοῦ Οἴκου. Θρόνου, ὧν τὴν σύμπραξιν καὶ βοήθειαν ἐπικα-

λοῦνται ἐν δέοντι. Τῇ σειρά ταύτῃ κατακολουθοῦντες, ποιούμεθα χάριν τῆς περιυβριζομένης ἀληθείας τὰς ἐξῆς συντόμους παρρηγήσεις.

Α'.

1. Βαρέως φέρων, λέγουσιν οἱ ὀκτὼ σεβ. ἱεράρχαι, ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' τὴν νομοταγὴ τῆς ἱερᾶς Συνόδου πλειονοψηφίαν, ἥτις ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ καθηκόντων, θαρραλέως καὶ στερεῶς υπερῆσπιζε τὸ δίκαιον καὶ ὀρθόν, ἀπεφάσισεν ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου ἀπαλλαγῇ ταύτης...

Οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον, διότι οὐχὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' βαρέως φέρων τὴν συμπαγῆ πλειονοψηφίαν ἀπεπειράθη ν' ἀπαλλαγῇ ταύτης, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ὀκτὼ βαρέως φέροντες τὸ ὅτι ὁ πατριάρχης πάντοτε καὶ ἐν πάσῃ νομοταγῇ φερόμενος ἐξετέλει τὰς ἀποφάσεις τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐπομένως ἀφῆρει ἀπ' αὐτῶν πάσαν ἀφορμὴν ἐνεργείας κατ' αὐτοῦ, ἐμνηστεύσαντο τὰ κατὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Δυρραχίου καὶ ἠνάγκασαν οὕτω αὐτὸν νὰ προβῇ εἰς ὅ,τι προέβη. Πόσον δὲ στερεῶς καὶ θαρραλέως ἀντείχετο ἡ πλειονοψηφία τῶν δικαίων αὐτῶν, ἡ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν μεγάλων τούτων λόγων ὑπεκρύπτοντο σκοποὶ σκότιοι, μαρτυροῦσιν αἱ ἑκτροποὶ καὶ ἀνοήσιοι καὶ ἀπειρεῖς εἰς ἱεράρχας κινήσεις καὶ στάσεις καὶ ἀγορεύσεις, ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, ἥτις ἀπὸ χώρου ἱεροῦ μετεβλήθη τὸ πρῶτον νῦν, ὡς εἶδομεν, εἰς στάδιον ἐγκλήσεων καὶ ἀντεγκλήσεων, ὕβρεων καὶ προπηλακισμῶν.

2. Ἐπελάθετο, λέγουσι, τῆς δῆθεν ἀγορεύσεως τοῦ σεβασμ. ἀγίου Δυρραχίου καὶ ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ...

Τοῦτο ἔπραξαν αὐτοὶ οἱ ὀκτὼ, αἵτινες βλέποντες ὅτι δὲν ὑπελείπετο πλέον αὐτοῖς στάδιον ἐν τοῖς λοιποῖς ζητήμασι, ἐπελάθοντο τοῦ ἐπὶ τοῦ τάπητος ζητήματος τῶν κανονισμῶν Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης καὶ προῦκλυσαν τὴν περιάλληλον ἀγορεύσειν τοῦ ἀγ. Δυρραχίου ἵνα δημιουργήσῃ ζητήμα. Ἐκὼν δὲ καὶ κατὰ πόσον ἡ ἱστορικὴ αὕτη ἀγορεύσις ἦν ἀφελῶς λέγουσι, ὅτι ἐκνέλαβον οἱ ὀκτὼ καὶ πλείονα ἔτι προσθέντες, ἦν κατηγορητήριον ἢ οὐ αὐτοὶ μὲν συνοίδασιν καὶ πεπεισμένοι εἰσὶν ἐνδομύχως, προσποιούμενοι δὲ προβάλλουσιν ὅσα προβάλλουσι πρὸς δικαιολογίαν ἐαυτῶν.

3. Οὐκ ἀληθές: τὸ ὅτι ὁ Πατριάρχης διετύπωσε κατηγορητήριον κατὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐν προηγουμένη συνεδριάσει. Ὁ πατριάρχης τοῦτο μόνον εἶπεν ἐν τῇ συνεδριάσει ἐκείνῃ, ὅτι δηλ. ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ 1880, τῇ κυρωσάσῃ τὴν σύμβασιν μεταξὺ τῆς Αὐστροουγγρικής κυβερνήσεως καὶ τῶν πατριαρχείων ἐπεκράτει οὐχὶ

πνεῦμα ἐμπικθοῦς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ πνεῦμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος, πνεῦμα ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ ὅτι καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει δέον νὰ ἐπικρατῇ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἐπὶ τῇ ἀντικρούσει δὲ τοῦ ἀγίου Δυρραχίου, προσέθηκε: λυποῦμαι ὅτι ἀδελφός ἐν Χριστῷ ἔχων διπλὴν θεολόγῳ δὲν μ' ἐνόησε.

4. Τὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, λέγουσι, πατριαρχικῇ ἴσως εἰσηγήσει προῦκλυσαν ἐν τῷ Συμβουλίῳ συζήτησιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀγίου Δυρραχίου λεχθέντων:

Οὐδὲν καὶ τούτου ἀναληθέστερον σκοπόμενος δὲ καὶ ἡ εἰκοτολογία αὕτη ἐρρίφθη εἰς μέσον διότι ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ συζήτησις δὲν ἐγένετο τῇ εἰσηγήσει τοῦ Πατριάρχου, ἀπεναντίας μάλιστα οὗτος μετὰ τοῦ μητροπολίτου Διδυμοτείχου ἀπεπειράθη νὰ προλάβῃ αὐτὴν ἀλλ' οἱ σύμβουλοι, ἀφ' ἐαυτῶν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ πρόεδρος αὐτῶν καὶ πρωθιεράρχης καὶ ἐθνάρχης ἐξυβρίσθη ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ, καθῆκον ἡγήσαντο νὰ ζητήσωσι πληροφορίας παρὰ τοῦ προέδρου σεβασμ. ἀγίου Μιτυλήνης. Τούτου δὲ ἐξιστορήσαντος τὸ λυπηρὸν ἐπεισόδιον, καίτοι προσεπάθησε νὰ μειώσῃ τὴν βαρύτητα αὐτοῦ καὶ παρυστήσῃ ἀρμοδίαν μόνην τὴν ἱερὰν Σύνοδον, οἱ Σύμβουλοι ὅχι μόνον μετὰ τοῦ Διδυμοτείχου καὶ Σεβείων καὶ Κοζάνης, ἀλλ' ἐπὶ κεφαλῇς ἔχοντες αὐτὸν τὸν πρόεδρον Μιτυλήνης, μετέβησαν παρὰ τῷ Πατρ. ἀρχῇ καὶ διὰ στόματος αὐτοῦ ἐξέφρασαν τὴν λύπην καὶ τὴν εὐχὴν αὐτῶν· παρῇ μάλιστα καὶ ὁ σκοπὸς ἀποσιωπώμενος ἅγιος Κρήνης, ὅστις κατὰ τὴν εἰς τὸν Πατριάρχην μεταβάσιν ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἀξιοτίμων συμβούλων διὰ τί ἔρχεται, ἐνῷ εἶχεν ἐκφράσει ἐνδοικσμὸν παρὰδεχθεὶς τὴν γνώμην τοῦ Μιτυλήνης, ἀπήντησεν ὅτι ἀναγκάσει τὴν γνώμην του.

5. Κακοβούλως λέγουσιν, ὅτι ὁ Πατριάρχης ἀπήτησε τὴν ἐκ τῆς Συνόδου προσωρινὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀγ. Δυρραχίου, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑποκλέψῃ τὴν λύσιν τοῦ βοσνιακοῦ ζητήματος.

Τὴν μεγαλοφυᾶ ταύτην ὑπόνοιαν ἐξέφρασεν ὁ **πρόεδρος τῇ τάξει Ἐφέδου** πρὸς τὸν Μ. Πρωτοσύγκελλον, κατηγορηματικῶς διαφεύσαντα αὐτὴν ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π., οὐδ' ἦτο δυνατόν νὰ λάβῃ χώραν τοιοῦτον τι πρὸ τῆς λύσεως τοῦ φλέγοντος ζητήματος τοῦ ἀγ. Δυρραχίου.

6. Ἐματαιώθη, λέγουσιν, ἡ συνεδρίασις τῶν δύο Σωμάτων τῆς δευτέρας (3 ὀκτωβρίου), ὡς ἐκ τῆς μὴ προσελεύσεως τῶν ὀκτῶ.

"Ὅπως ἀνυπόστατον τὸ τοιοῦτον, διότι οὔτε συνεδρίασις τῶν δύο Σωμάτων συνεκλήθη τῇ δευτέρᾳ (3 ὀκτωβρίου), οὔτε προσεκληθῆσαν ἐπομένως οἱ ὀκτὼ, οὔτε

δήλωσάν τι τῷ Πατριάρχῃ σκοπίμως δὲ διαστρεβλοῦσι τὰ πράγματα, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν μὴ παρουσίαν αὐτῶν εἰς τὴν πράγματι συγκληθεῖσαν συνεδρίαν τῶν δύο Σωμάτων τῇ τετάρτῃ 5 ὁκτωβρίου.

7. Οἱ τέσσαρες ἁρχιερεῖς, λέγουσι, δὲν ἐδέχθησαν τὴν πρότασιν τῶν ὁκτῶ περὶ συνοδικῆς συνεδρίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μετὰ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου περὶ τοῦ σεβ. ἁγίου Δυρραχίου ἀδυνατοῦσι νὰ συνεργασθῶσιν.

Οἱ τέσσαρες ἁρχιερεῖς προέβαλον τοῦτο: ἀδυνατοῦσι νὰ συνεργασθῶσιν αὐτοῖς, πρῶτον, διότι καὶ αὐτοὶ θεωροῦσι τὸν μητροπολίτην Δυρραχίου κατήγορον τοῦ Πατριάρχου, καὶ δεύτερον, διότι, ἐὰν προῦκειτο οἱ ὁκτῶ νὰ καλέσωσιν αὐτοὺς εἰς συνεργασίαν ὡφείλον νὰ πράξωσι τοῦτο ἐγκαίρως, πρὸς δὲ καὶ νὰ δηλώσωσι αὐτοῖς τὸ ὑπὸ σκέψιν καὶ συζήτησιν θέμα. Ἀνάληθες δὲ καὶ τὸ λεγόμενον ὅτι ὁ πατριάρχης δὲν ἐχορήγησε τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν πρὸς συνεδρίαν τῆς Συνόδου, διότι οὗτος ἀπηγόρευσε μόνον τὴν παρουσίαν τοῦ ὑβριστοῦ Δυρραχίου καὶ

8. σκοπίμως πκέρχοντι ἐν σ. γῇ τὴν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῶν δύο Σωμάτων τῇ 5 ὁκτωβρίου τριττὴν αὐτῶν πρόσκλησιν διὰ πατριαρχικῶν ἐφημερίων καὶ τριττὴν αὐτῶν ἄρνησιν.

Β'.

Μετὰ τὴν σκοπίμως προτασσομένην τυχὴν διαστροφὴν τῶν γεγονότων, ἡ νόμιμος πλειονοψηφία, λέγουσιν οἱ ὁκτῶ, καταδικάζει ἐν ἐπὶ τούτῳ πρακτικῷ τὸν Πατριάρχην, διότι μετὰ λαϊκῶν ἐδίκασε καὶ κατεδίκασεν ἁρχιερεῖς συνοδικούς, κατήργησε τὴν νόμιμον ὑπόστασιν τῆς Συνόδου καὶ ἐπέδιδξε τὴν ἐκλαίκευσιν τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας, ἐν πλήρει δὲ συναισθήσει τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ καθηκόντων ἀπεκήρυξε τὴν πολιτείαν τοῦ Πατριάρχου ὡς πκράνομον, ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔκπτωτον τοῦ πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο τῷ Ἀνακτι καὶ τῇ Σ. β. κατ' ἐξουσίαν Κυβερνήσει αὐτοῦ.

Ἄσκοπον καὶ περιττὸν ὅλως θεωροῦντες νὰ ἀνκίρῶμεν τὰ περὶ πκράνομου δῆθεν ἐνεργείας τοῦ πατριάρχου ὑπὸ τῶν ὁκτῶ λεγόμενα, καθόσον αὐτὰ τὰ πράγματα διὰψεύδουσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ δ' οἱ ὁκτῶ ἐν συνειδήσει συνομολογήσουσι τοῦτο, ἀποδεχόμεθα πρὸς στιγμὴν ὅτι πράγματι ἡ πολιτεία καὶ ἐνεργεια τοῦ οἴκου. πατριάρχου εἶναι τοιαύτη, οἷαν διεζωγράφθησιν οὗτοι: ἀλλὰ καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, ἐδικαιοῦντο οἱ ὁκτῶ νὰ πράξωσιν ὅ,τι ἔπραξαν; Ἐπὶ ποίων κανόνων στηριζόμενοι συνεκρότησαν παρὰ συναγωγὴν καὶ συνέταξαν πρακτικόν; ἐπὶ ποίων κανόνων στηριζόμενοι ἐκήρυξαν ἔκπτωτον τὸν ἡγούμενον αὐτῶν

τοῦ θρόνου αὐτοῦ; Ἐπὶ ποίων κανόνων στηριζόμενοι ἀνήγγειλαν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν αὐτῶν τοῖς πολιτικοῖς ἄρχουσι; Ἡ μήπως ἔπραξαν ταῦτα πάντα στηριζόμενοι εἰς τοὺς κανόνες Ἀποστολ. 31, Δ' Οἴκου. 18, ΣΤ' Οἴκ. 31 καὶ 34, τῆς Α' Β' 12, 13, 14, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ 5, τῆς ἐν Γάγγρῃ 6, τῆς ἐν Καρθαγένῃ 10, 11 καὶ 62, τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ 6, τῆς Δ' 9 κτλ., οἵτινες πάντες λέγουσιν ὅτι οἱ μητροπολίται οἱ ἀφιστάμενοι τῶν οἰκείων προέδρων καὶ πατριαρχῶν καὶ οὐκ ὁμοῦ ποιούντες, ἀλλότριοί εἰσι πάσης ἱερατείας, εἰς κοσμικοὺς δ' ἄρχοντας ἀποτεινόμενοι, ὑπόκεινται τοῖς κανονικοῖς ἐπιμύοις;

Ἄλλ' ὁ πατριάρχης, λέγουσι, ἐδίκασε μετὰ λαϊκῶν ἁρχιερεῖς συνοδικούς; Λυπηρὸν ὅτι διαστρεβλοῦντες τὰ πράγματα, τὴν μετὰ τῶν δύο σωμάτων διοικητικὴν ἐνεργειαν τοῦ πατριάρχου παριστῶσιν ὡς δικαστικὴν, λησμονοῦντες ἐκτὸς τῆς παρὰδόσεως καὶ τῶν διαφορῶν ὁμοίων πρακτικῶν, τὰ σχετικὰ τῶν ἐθνικῶν κανονισμῶν ἄρθρα, ἐν οἷς καὶ εἰς διαδικασίας ἁρχιερέων λαμβάνουσι μέρος οἱ λαϊκοὶ καὶ εἰς τὴν παῦσιν τοῦ πατριάρχου. Ἀλλὰ κατήργησε τὴν νόμιμον ὑπόστασιν τῆς Συνόδου προβάλλουσιν. Ὁ πατριάρχης κατήργησε τὴν νόμιμον ὑπόστασιν τῆς Συνόδου, ἡ αὐτοὶ οἱ ὁκτῶ, οἵτινες ἀπεσχίσθησαν τοῦ οἰκείου πατριάρχου, καίπερ πολλὰκις ἐπιστήμως καὶ ἀνεπιστήμως προσκληθέντες; Ἀλλ' ἐξελαίκευσε τὴν διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν ἀνακρυαλίζουσι. Πῶς; πρῶτος Ἰωακείμ, ὁ Γ' εἰσήγαγεν εἰς τὸν περίβολον τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λαϊκούς; Ἀναγνώτωσαν τὴν μετὰ τὴν ἄλωσιν ἱστορίαν καὶ λαβέτωσαν ἀνὰ χεῖρας τοὺς ἐθνικοὺς κανονισμούς: ἀναμνησθήτωσαν τῶν οὕτω λεγομένων Ἐπιτρόπων τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ὀφφικιάλων: ἢ μήτοι οἱ ὁκτῶ σ. ἱεράρχαι, οἱ τοσοῦτον κραυγάζοντες ὑπὲρ τῶν κατὰπατομένων δῆθεν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας, ἡζίουσιν ἵνα οἱ ὁκτῶ λαϊκοὶ σύμβουλοι, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Γένους, ἀκούσαντες ὅτι ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ ὑβρίσθη ὁ πρόεδρος αὐτῶν καὶ πρωθιεράρχης καὶ ἐθνάρχης ἔπρεπε νὰ βύσωσι τὰ ὦτα;

Γ'.

Τελευταῖον, συνταυτίζοντες οἱ ὁκτῶ τὰ δίκαια αὐτῶν μετὰ τῶν τῆς ἱεραρχίας ἀπάσης, διακηρύττουσιν ὅτι ἀντὶ πάσης θυσίας θὰ ὑπερμαχήσωσιν αὐτῶν καὶ πιστεύοντες ἀδυστάκτως εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν αὐτῆς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐν δέοντι σύμπραξιν τῶν ἱεραρχῶν πρὸς θρίμβον τοῦ δικαίου, καὶ ἀναστήλωσιν τῶν κατὰπατομένων κανόνων καὶ κανονισμῶν.

Οὕτως ὑποῦλως καταστρέφουσιν οἱ ὀκτὼ τὸν λόγον ἀποπειρώμενοι νὰ δελεάσωσι τοὺς ἀφροσύνας μητροπολίτας, καὶ παραστήσωσιν αὐτοὺς ὥς ἐπιδοκιμάζοντας τὴν ἀντικανονικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν· καὶ τί μὲν φρονοῦσιν οὗτοι, ἀπέδειξαν ἤδη πολλοί, ἀποκηρύττοντες τὴν στάσιν αὐτῶν καὶ μὴ ἀποδεξάμενοι τὰ ἐγκύκλια αὐτῶν γράμματα· ὅτι δὲ οὐκ ἀπίθανον τοῦ νὰ προβῶσιν οἱ ὀκτὼ καὶ εἰς ἐτι χεῖρονα, αὐτοὶ τε διακηρύττουσιν ἐν τῇ ἐγκυλίῳ αὐτῶν, μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς μετὰπτωσις αὐτῶν ἀπὸ ἀντικανονικότητος εἰς ἀντικανονικότητα.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

Ἐκ τῆς πληθύος τῶν καθ' ἡμέραν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποστελλομένων τῇ Α. Θ. Π. καὶ τῇ Σεβ. συνοδικῇ ἐγγράφων ἐκδηλώσεων τῆς ἐθνικῆς ἀφοσίωσης καὶ τοῦ σεβασμοῦ, δημοσιεύομεν σήμερον τὰ παρὰ πόδας ἐγγράφα καὶ τηλεγραφήματα :

Παναγιώτατε δέδποτα,

Μετὰ πολλῆς τῆς λύπης ἔμαθον καὶ ἐνδιαφερόντως, ὡς εἰκός, παρηκολούθησα τὰ ἀπὸ μυνὸς καὶ ἐπέκεινα ἐξελισσόμενα ἐν τοῖς κόλποις τῆς Μ. Ἑκκλησίας ἐπὶ βλάβῃ ὑψίστην πολλαπλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν συμφερόντων. Τὰ συμβάντα ἐμάνθανον ἐξ ὧν ἡ Ἑκκλησιαστ. Ἀλήθεια κυρίως ἐδημοσίευε καὶ ἐξ ἰδιωτικῶν φιλικῶν ἐπιστολῶν.

Εἰς τὴν Ὑμ. Θ. Π. οὐδὲν ἔκρινα καλὸν νὰ γράψω, διότι ἐφρόνουν ὅτι οἱ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων ἀρχιερεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀναμιχθῶσι καὶ περιπλέξωσιν ἐπὶ τὸ κομματικώτερον τὰ πράγματα. Ὑψόμην δ' ἐκ καρδίας τῷ Νυμφίῳ τῆς Ἑκκλησίας νὰ ἐπιβραβεύσῃ αὐτὴ τὴν δέουσαν εἰρήνην καὶ γαλήνην, ἵνα ἀπερίσπατος διεξάγῃ τὸν λυσσαλέον ἀγῶνα, τὸν ὅποιον ποικιλώνυμοι ἐχθροὶ κατ' αὐτῆς ἀενάως ἐπιχειροῦσιν.

Εὐρισκόμενος ὅμως ἐν περιοδείᾳ ἔλαβον ἐπιστολὴν, ὑπογεγραμμένην μὲν παρ' ἐνός, προερχομένην δὲ ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν 8 συνοδικῶν. Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, μεινάσης, ὡς εἰκός, ἐκ μέρους μου ἀνεν ἀπαντήσεως, ἀφορμώμενος γράφω τὴν παροῦσάν μου πρὸς Αὐτὴν ἵνα τὴν διαβεβαιώσω περὶ τῆς πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτῆς ἄτομον ἀφοσιώσεώς μου, τρέφων αἰετοτε τὴν πεποίθησίν ὅτι ἡ Ὑμ. Θ. Π. οὐδὲν εἶναι δυνατόν

οὔτε ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν, οὔτε ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἑκκλησίας νὰ διαπράξῃ.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἀποτείνω Αὐτῇ ἐντεῦθεν, ὅπου πρὸ 4 ἡμερῶν ἐπανῆλθον διακόψας τὴν περιοδείαν, διότι ἔνεκα σφοδρότητος τοῦ χειμῶνος ἔπαθον τὴν ὑγίειαν καὶ ἤδη εὐρίσκειν κλινήρης.

Εὐχόμενος καὶ πάλιν ὅπως ὁ Κύριος παύσῃ πᾶσαν ταραχὴν καὶ σάλον ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἑκκλησίας αὐτοῦ, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ,

Ἐν Προύσῃ, 8 νοεμβρίου 1904,

Τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ δῶς πρόθυμος

† Ὁ Προύσης ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Παναγιώτατε δέδποτα,

Οἱ βαθυσεβάστως ὑποφαινόμενοι, καιρίως θλιβέντες ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τινος ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἑκκλησίας συμβαίνουσι, πρὸς μερίστην βλάβην τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμ. Θειοτάτῃ Παναγιότητι τὴν υἱικὴν ἡμῶν ἀφοσίωσιν, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖάν μας ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ σεπτὸν ἄτομον Αὐτῆς.

Εὐχόμενοι δ' ὅπως ὁ Κύριος παύσῃ πάντα σάλον ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἐπιδαφιεύων τὴν εἰρήνην του, ἀσπαζόμεθα εὐλαβῶς τὴν δεξιάν Της καὶ διατελοῦμεν μετὰ πλείστου σεβασμοῦ,

Ἐν Προύσῃ 8 νοεμβρίου 1904,

Τῆς Ὑμετ. Θ. Παναγιότητος
εὐπειθεῖς θεράποντες

Ὁ ἐπιτροπεύων τὴν Α. Σεβ. τὸν ἅγιον Προύσης
ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Ἀπέργης.

Τὰ μέλη τῆς δημογεροντίας καὶ γεν. ἐφορίας τῶ
Κεντρικῶν Εὐγενείων Ἐκπαιδευτηρίων
(ἐνδεκα ὑπογραφαί)

(σφραγὶς τῆς δημογεροντίας).

Πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα κτλ.

Παναγιώτατε δέδποτα

Ἡ κοινότης Μουδανίων τῆς ἐπαρχίας Προύσης ἀνέκχθεν ἀπαραμείωτον σεβασμὸν καὶ υἱικὴν ἀφοσίωσιν τρέφει πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς ὑμετέρας δημοφιλούς καὶ γερκαῆς Παναγιότητος, ἀκολουθοῦσα ἐν τούτῳ τὸ γενικὸν φρόνημα σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου

πληρώματος, διότι τὰ προσόντα, ἅτινα περικοσμοῦσιν Αὐτήν, εἶναι ὄντως σπάνια καὶ ἐπίζηλα, διὸ καὶ ἐπαξίως κατέχουσιν τὸν περίβλεπτον τῶν Χρυσοστόμων Οἰκουμενικὸν Θρόνον καταγλαΐζει αὐτόν, ἄγρυπνον καὶ ἀκοίμητον ἔχουσιν τὸ ὄμμα περὶ παντός μικροῦ ἢ μεγάλου ζητήματος, ἀφορώντος εἰς τὰ ποικίλα συμφέροντα, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ἡμῶν, τῇ προθύμῳ ἀρωγῇ καὶ προστασίᾳ τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως πατρικῶς πάντοτε μεριμνώσης περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς.

Εἰς ἅκρον θλίβεται καὶ ἡ ἡμετέρα κοινότης ἐπὶ τῇ ἐκρύβῳ καταστάσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Ἐχει ὅμως ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι διορθωθήσονται ταῦτα διὰ τῆς περινοίας καὶ ὑπομονῆς καὶ ἐγκρατερείας τῆς τε Ὑμ. Θ. Π. καὶ τῶν περὶ Αὐτήν καὶ σὺν Αὐτῇ διακρεπῶν σεβασμ. ἀγίων συνοδικῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν σεβαστῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθνικοῦ Μ. Συμβουλίου.

Ἡ ἐφοροδημογεροντία τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς μέλη, διακρῖνι ἐκφράζουσιν εὐχὴν πρὸς τὸν Κύριον ὅπως ἐσχαί διατηρῇ Αὐτήν ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης ἑδρας τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ πρὸς δόξαν καὶ κλέος αὐτῆς, καὶ συγχαίρει βαθυσεβάστως πᾶσι τοῖς μετ' Αὐτῆς συνεργαζομένοις καὶ συμφρονούσιν· εὐχεται δὲ διαπύρως μετὰ σύμπαντος τοῦ Γένους τὸν θρίαμβον τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, πρὸς ᾧ, δυστυχῶς, ἐξάρηται τινες τόσον ἐπιμόνως καὶ ἐθελοκάρως ἀμβλυοῦσιν.

Διατρνοῦντες λοιπὸν, Παναγιώτατε δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τὸν βαθύτατον σεβασμὸν, τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ σεπτὸν καὶ γεγκρὸν πρόσωπον τῆς Ὑμ. πανσέπτου ἡμῖν Παναγιότητος, διατελοῦμεν κατασπαζόμενοι τὴν πανσέβαστον αὐτῆς δεξιάν,

Ἐν Μουδανίῳ, τῇ 3 νοεμβρίου 1904,

ΕΦΟΡΟΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ (ὑπογραφαὶ 20)—σφραγὶς σχολείων—ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ἱερεὺς Γεώργιος Ἀερικός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Θεσσαλονίκη, 11 νοεμβρίου, 7 μ. μ.

Ἀντιπροσωπεῖα ὀρθοδόξου κοινότητος Θεσσαλονίκης, διερμηνεύουσα φρόνημα σύμπαντος ὀρθοδόξου λαοῦ πόλεως, αὐθορμήτως σήμερον, ἐξ ἀφορμῆς τελευταίων ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων, ἐκδηλώσαντος τοῦτο, τελουμένης ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ἐν ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ ἀγίου Μηνᾶ, καὶ συμμεριζομένη αὐτοῦ, ὑποβάλλει Ὑμετ. θειοτάτῃ Παναγιότητι ἄκραν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἀπάσης κοινότητος πρὸς τὸ σεπτὸν πρό-

σωπον Αὐτῆς καὶ ἱκετεύει Αὐτήν ὅπως ἐξακολουθήσῃ ὡς ἄχρι τοῦδε εὐθαρσῶς καὶ νομοταγῶς προασπίζουσα ὑψίστα συμφέροντα Ἐκκλησίας καὶ γένους.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ.—Κάμμονας, Χατζηκώστας κλπ.

*

Δαφνιανέλλα, 7 νοεμβρίου, μεσημέρια.

Διαβιβάσαντες διὰ μητροπολίτου ἡμῶν ἀγίου Κυζίκου Ὑμετέρα Παναγιότητι μεγάλην ἀφοσίωσιν κοινότητος καὶ ὁλοκλήρου τμήματος Ἑλλησπόντου, προαγόμεθα καὶ πάλιν νὰ καθυποβάλωμεν τῇ τε Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ ἀξιοτίμοις συμβούλοις ταπεινὰ ἡμῶν συγχαρητήρια διὰ χριστιανικώτατα αὐτῶν αἰσθήματα καὶ τοσαύτην ἀφοσίωσιν, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς κλεινὸν ἀρχιποίμενα στιβαρᾷ χειρὶ διέποντα πηδάλιον Ἐκκλησίας καὶ Γένους.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ.

*

Μοναστήριον, 26 ὁκτωβρίου, 3, 50' μ. μ.

Δωδεκακισχίλιοι ὀρθόδοξοι συναθροισθέντες ἐζητωκραύγησαν ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἀποδοκιμάζοντες πολιτείαν ὁκτῶ ἀρχιερέων, ἀπεκδεχόμενοι παρὰ τρισεβάστου ἀνακτος ταχίστην ἀποκατάστασιν πατριαρχικοῦ γοήτρου πρὸς περιφρούρησιν συμφερόντων ὀρθοδοξίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ.

*

Διδυμοτείχον, 21 ὁκτωβρίου.

Εὐλαβῶς ὑποβάλλομεν τῇ Ὑμ. Θ. Παναγιότητι ὅτι ἡ κοινότης Διδυμοτείχου θλίβεται διὰ τὰς ἰδιοτελεῖς καὶ δυσαρέστους πράξεις τῶν ὁκτῶ μητροπολιτῶν ἐχάρη διὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Ὑμ. Π. τῶν τεσσάρων μητροπολιτῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ληφθείσας εὐστόχως ἀποφάσεις.

Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ.

*

Σουφλί, 24 ὁκτωβρίου

Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην

Ἡ κοινότης Σουφλίου ἀποδοκιμάζουσα τὴν ἀκατάλληλον στάσιν καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ὁκτῶ μητροπολιτῶν θλίβεται διὰ ταῦτα, ἐκφράζει δὲ τὴν χαρὰν αὐτῆς διὰ τὰ κατ' αὐτῶν ληφθέντα μέτρα.

ΟΙ ΕΦΟΡΟΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

*

Διαρδεκί, 12 νοεμβρίου, 7, 30' μ. μ.

Εὐγνωμονῶν ἐπὶ θεοπειθέσιν εὐχαῖς τολμῶ ἀναμνήσαι Ὑμ. Παναγιότητι ὑστάτους λόγους Μωϋσέως πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ.

ΜΗΝΑΣ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἡμερίσιν ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως αἱ τρεῖς εἰδήσεις, ἃς ὁ ἀνγκνῶστης ἔχει νῦν ὑπ' ὄψιν. Ἡ τελευταῖον δημιουργηθεῖσα, κρίμασι Κυρίου, κρίσις ἐγένετο παρὰ τὴν τῆς δημιουργίας εἰδήσεων παρὰδόξων, καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διαδόσεις περιέργους, ὑποτροφούσας δυσμενεῖς κρίσεις περὶ τοῦ ἡμετέρου κλήρου. Τὴν εὐθύνην τῶν δυσμενῶν εἰδήσεων καὶ κρίσεων ὑπέχουσιν ἀπέναντι τοῦ γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ διὰ λιβελλογραφικῶν, ὑπομνημάτων καὶ κατηγορητηρίων κοπιᾶσαντες ἀρκούντως ἐπὶ μειώσει τοῦ γοήτρου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου.

Καὶ ἡ μὲν «Indépendance Belge» ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς ὑπὸ ἡμερῶν. 3]16 νοεμβρίου 1904 γράφει τὰ ἑξῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τουρκία»:

«Προβλέπεται ἡ ἐντὸς βραχείας χρονικοῦ διαστήματος παρὰ τῆς τοῦ πατριάρχου, τῆς κατ' αὐτοῦ μερίδος τῆς ἀντιπολιτευσεως ὑποσχομένης, πρὸς κατανίκην τῆς ἀντιτάξεως τῆς Πύλης, ὅτι θέλει παραδεχθῇ πᾶν ὅ,τι ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς σχετικῆς ἀνεξαρτησίας, ἣν ἀπαιτοῦσιν αἱ ρουμανικαὶ ἐκκλησίαι ἐν Μακεδονίᾳ».

Αἱ δὲ εὐρωπαϊκαὶ ἡμερίδες τὰ τηλεγράφηματα ταῦτα:

«Κων)πολις, 9)12.—Τρεῖς πρῶην πατριάρχαι, οἱ Νεόφυτος, Ἀνθίμος καὶ Κωνσταντῖνος παρεκάλουν δι' ἐγγράφου τὸν Σουλτάνον, ἵνα ἐπὶ παρῶν τὴν εἰρήνην ἐν τῷ Πατριαρχείῳ.

Τὰ ὁκτώ μέλη τ' ἀποτελοῦντα τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ παρεκάλουν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἵνα ἐπέμβῃ ὅπως συνδικλάξῃ τὰ διεστώτα. Ὁ πρεσβευτὴς ἡνέχθη».

«Βιέννη, 4)17.—Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἡμιεπίσημον ρωσσικὸν ἀνκοινωθὲν, λέγον ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ρωσσία ἔλαβε στάσιν ἐχθρικὴν ἀπέναντι τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῇ ἐνεστῶσιν αὐτοῦ ρήξει πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐν τούτοις, ἡ Ρωσσία δὲν θά λάβῃ ὀριστικῶς τὸ μέρος τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ, διότι διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του οὗτος, ἐνίοτε μὴ φιλικῆς ἀπέναντι τῆς Ρωσσίας, ἡλάττωσε τὰς συμπαθείας, ἃς ἀπῆλπε τῶς παρὰ τοῖς ρώσσοις. Ἐν παραδείγματι ὁ πατριάρχης Ἰωακείμ διετύπωσε διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ του ὀνόμου κατηγορίας τινὰς κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς

ἐν Θεσσαλονίκῃ χωροφυλακῆς, κατηγορίας, αἵτινες ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι».

ΣΗΜ. Ὡς πρὸς τὰς τελευταίας λέξεις παραπέμπομεν εἰς τὸ Ἡ' ἄρθρον τοῦ κεφαλαίου τῶν Ἑθν. Κανονισμῶν περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Πᾶσαν πρᾶξιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, φέρουσιν τὴν πλειονοψηφίαν, ἐν πλήρει συνεδριάσει τῶν συνοδικῶν μελῶν, ὁ πατριάρχης ἀπεῖλει νὰ παραδέχῃται καὶ νὰ ἐνεργῇ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος.—Οἱ ἄρτι προσκληθέντες νέοι συνοδικοὶ σεβασμ. μητροπολίται Τραπεζούντος κ. Κωνσταντῖος καὶ Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελβίνου κ. Λουκάς, συμμορφούμενοι τῇ φωνῇ τῆς Ἐκκλησίας, τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσαν αὐτῇ ὅτι ἦσαν τοῦ εἰς βασιλεύουσιν ἀγούσης.

Δ. Ἑθν. Μ. Συμβούλιον.—Τὸ Συμβούλιον, τῇ τετάρτῃ συνελθὼν εἰς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ δικαστικὴν συνεδρίαν, συνεδρίασε καὶ τῇ παρασκευῇ διοικητικῶς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου.

Προϋπολογισμὸς τῶν Πατριαρχείων.—Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ τακτικῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ τῆς τετάρτης (10 τρ.) συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ προεδρεύοντος αὐτοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐξοχωτάτου Ἀριστείδου Κυριακοῦ βέη καὶ Π. Χρυσοῦ ἐφέντη πρὸς σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1905. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐνεκρίθη ὅπως ἀρμοδίως γένηται ὑπόμνησις καὶ τῇ ἐφορίᾳ τῶν Ἑθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων περὶ συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 1905.

Ἑθνικὰ Φιλανθρ. Καταστήματα.—Συνεπεῖα αἰτίσεως τῆς ἐφορίας τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων, ἐνεκρίθη ἐν τῇ συνεδρίᾳ τοῦ ἐντίμου Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τῆς παρασκευῆς ὅπως τῷ ἔνεκα τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν μὴ διαθέτοντι ἱκανὸν χρόνον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπὸ τετραετίας ἀνατεθειμένων αὐτῷ καθηκόντων μυντεβελῇ τοῦ βακουφίου τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἐνδοξ. κ. Ἰωάννη Μαμποπούλῳ ἐφέντη, ἀπαλλαττομένῳ τοῦ λοιποῦ, ἐκφρασθῶσι διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου θερμαὶ εὐχαριστίαι ἐξ ὀνόματος τῶν ὑπὸ τῆς ἐφορίας διευθυνομένων κοινῶν τοῦ Γένους καθιδρυμάτων τούτων ἐπὶ ταῖς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίαις αὐτοῦ ταύταις.

Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ.—Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἐβδομά-

δας, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης συνεδριάσασα, ἡσχολήθη μεταξὺ καὶ ἄλλων εἰς σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν κατὰ τὴν προσεχῆ τεσσαρακονθήμερον νηστείαν κηρυζόντων τὸν θεῖον λόγον ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ.—ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Α. Θ. Π. διὰ τὰ περαιτέρω ἔκθεσις τις περὶ τῶν ἱερῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν Ταξιάρχων ἐν Καισαρείᾳ καὶ ἁγίου Γεωργίου Χουτουρᾶ ἐν Χαλδεΐᾳ.

Ἐπιτροπὴ ἑορῶν.—Ἡ ἐπιτροπὴ συνεκάλεσε τὴν παρασκευῇ συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ τῷ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐκπροσωποῦντος ἐν αὐτῇ ἐνδοξ. Ἀλεξ. Σινιόσογλου ἐφέντη.

Μονὴ ἁγίας Ἀναστασίας.—Ἐνεκρίθη συνοδικῶς ὅπως ἡ περὶ τῶν χρεῶν καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς μονῆς ταύτης συσταθεῖσα πρὸς διετίαν ἐπιτροπὴ, ἐκ τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἀξιολόγων κκ. Τιμολ. Μαυρουδῆ καὶ Κωνστ. Τάττη, συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀλεξάνδρου.

Ἀδελφότης «Ἐννέα Μοῦσαι».—Τῇ κυριακῇ (7 τρέχοντος) ἐν τῇ ἐπετείῳ πανηγύρει τοῦ καλοῦ τούτου καὶ κοινωφελοῦς σωματείου, μετὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν, ἦν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου Ξυλοπόρτης ἐτέλεσεν ὁ ἐκ τῶν σεβ. συνοδικῶν μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντῖνος, ἐκπροσωπῶν τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμ. πατριάρχην, τὸν πανηγυρικὸν λόγον, ἀξιολογῶν ἀναγνώσεως, ἀπήγγειλεν ὁ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας κ. Δημ. Γ. Μοστράτος. — Τὸν λόγον τοῦτον δημοσιεύσομεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἱερὰ Μονὴ Σινᾶ.—Τῇ 31 λήξαντος ὀκτωβρίου ἀφίκετο ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Κάϊρον ὁ σεβασμ. ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου κ. Πορφύριος Λογοθέτης—Ἡ σιναϊτικὴ ἀδελφότης ἀπώλεσεν ἐσχάτως ἐν τῶν προκριτωτέρων μελῶν αὐτῆς τὸν ἀρχιμανδρίτην Νικηφόρον Παπαδάκην, ἀποθανόντα σχεδὸν ὀγδοηκοντούτη. Ἐν Γαλαξειδίῳ γεννηθεὶς, ἐσπούδασεν ἐν τῇ Ριζαρείῳ σχολῇ καὶ ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ ἔθν. πανεπιστημίῳ, διαμείνας δὲ καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἔτη πολλὰ, ἐξέμαθε τὴν γερμανικὴν. Ὑπηρετήσε παρὰ τῇ ἐν Βραΐλα ἐλληνικῇ κοινότητι, μετέσχε τῆς ἐν Βόννῃ τῷ 1874 συνόδου τῶν παλαιοκαθολικῶν, κατελθὼν δ' εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐμόνασεν ἐν τῇ σκίτῃ τῆς ἁγίας

Ἄννης.—Συνέταξε δὲ καὶ διατριβὰς τινὰς, ὧν μίαν ἐδημοσίευσεν εἰς τὰ πρῶτα ἔτη αὐτῆς ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια»—Ὁ μακαρίτης Νικηφόρος Παπαδάκης ἦν μέλος τῆς σιναϊτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς συνοδευσάσης εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν τὸν σεβασμ. ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ καὶ Ραϊθούς ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ αὐτοῦ.

Ἅγιον Ὅρος.—Ἐπανῆλθον ἐκ τῆς εἰς τὸ ἐν Κορνοφωλῇ Ἰβηρικὸν μετόχιον ἀποστολῆς αὐτῶν οἱ ἐκ τῶν πανοσιολ. ἰβηρικῶν πατέρων ἀρχιμ. κ. Μελέτιος καὶ ἱεροδ. κ. Σπυρίδων.—Ἀφίκετο ἐξ Ἁγίου Ὁρους εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν δι' ὑποθέσεις τῆς μονῆς αὐτοῦ ὁ ὁσιολ. μοναχὸς κ. Γεράσιμος.

Ναὸς Ξυλοπόρτης. Προχθές ἡ Α. Θ. Π., μετὰ τὴν ἐν Πλατῆ χοροστασίαν, ἐπεσκεψάτο τὸν ἐν Ξυλοπόρτῃ ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Δημητρίου Κανάβῃ, ἐν ᾧ οἱ νῦν ἐπίτροποι ἐποιήσαντο διακοσμήσεις τινὰς, ὥς ἐπέβαλλε τὸ γερκρὸν τοῦ ναοῦ τούτου παρελθόν. Προκειμένου δὲ νὰ κατασκευασθῇ, προνοίᾳ πατριαρχικῇ, καὶ τὸ εἰκονοστάσιον, ἐν ᾧ ἡ πλῆθυσ ἐκ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν, ἡ Α. Θ. Π. συστήταται τῷ συνοδεύοντι αὐτὴν κ. Α. Καζανόβα τὴν παρασκευὴν τοῦ σχεδίου, κατὰ ρυθμὸν βυζαντινόν, ἡγγεῖλεν ὅτι θέλει ἐξέβρῃ πρὸς τοῦτο ποσὸν εἴκοσι λιρῶν ὁθωμανικῶν, τῶν λοιπῶν ἐξευρεθησομένων ὑπὸ τῆς φιλοτίμου ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ.

Χοροστασία. Προχθές, ἀντὶ τῆς παρελθούσης δευτέρης, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησεν ἐν μέσῳ πυκνοτάτου πλήθους εὐσεβῶν, ἐν τῷ ἐν Πλατῆ ναῷ τῶν παμμεγίστων Ταξιάρχων. Ἡ κοινότης αὕτη διὰ τῆς ἐφορίας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ναοῦ καὶ σχολῆς ἐξεδήλωσε διὰ ψήφισματος τὴν ἀκρὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Π. καὶ πρὸς τοὺς εὐλικρινῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους συνεργαζομένους αὐτῷ.

Μητρόπολις Λήμνου.—Τῷ πκνιερ. μητροπολίτῃ Λήμνου κ. Διοδώρῳ, αἰτησάμενῳ τὴν ἀδειαν μεταβάσεως εἰς τινὰ πόλιν ἐπὶ περιθάλψει τῆς υἱείας αὐτοῦ, συνεστήθη νὰ μεταβῇ ἐν Σμύρνῃ πρὸς τοῦτο.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Τῇ δευτέρᾳ, μνήμῃ τῶν παμμεγίστων Ταξιάρχων, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τῷ ἐορτάζοντι πκνιερ. μητροπολίτῃ Σισανίου καὶ Σιχατίστης κ. Σεραφεὶμ τηλεγραφικῶς, αὐτοπροσώπως δὲ τῷ πκνιερ. διευθυντῇ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς μητροπολίτῃ Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεοβούλῳ καὶ διὰ τοῦ πκνισ. Μ. πρωτο-

συγγέλλου τῷ τε ἀντιπροέδρῳ τῆς ἐφορίας τῶν Ἑθν. φιλάνθρ. Κρατιστημάτων ἱατρῷ κ. Μ. Ψαλίδῃ καὶ τῷ πρώτῳ μέλει τοῦ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου κ. Μ. Σιφναίῳ· διὰ τῶν ἀρμοδίων δὲ κληρικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Πατριαρχείου τῷ θεοφίλ. ἐπισκόπῳ Κλαυδίουπόλεως κ. Μιχαήλ καὶ τοῖς ἐορτάζουσι λαϊκοῖς ἐκ τῶν τὰ κοινὰ πρᾶττόντων. Τῷ σαββάτῳ (13 μεσοῦντος) ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτὴν αὐτοῦ ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Δράμης κ. Χρυσοστόμῳ. — Τῇ πέμπτῃ, μνήμῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μηνᾶ, τηλεγραφικῶς συνεχάρη τῷ ἐορτάζοντι βοηθῷ τοῦ νομάρχου Δικρβεκίρ ἐνδοξ. Μηνᾶ ἐφέντῃ Χαρμουδοπούλῳ, Μ. ρήτορι τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἐκλέξιμοι.—Αἰτήσας τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ξάνθης ἐνεγράφη ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δι' ἀρχιερατεῖαν ἐκλεξιμῶν ὁ ἐν Καβάλλᾳ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ ἱεροκήρυξ πρεσβύτερος κ. Σπυρίδων Βλάχος.

Ἐπιθόψεις.—Τῇ προπαρελθούσῃ παρὰσκευῇ μετὰ μεσημβρίαν ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐνταῦθα ἐπιτακτικὸς τῆς Μ. Βρετανίας κ. Δούνλεη, εὐχαριστήσας ἐπὶ ταῖς πατριαρχικαῖς συγχρητικαῖς προσήσεις ταῖς διαβιβάσθεισας τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν γενεθλίων τοῦ μεγαλειότητος βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. — Τῇ κυριακῇ (7 τρ.) ἐπεσκέψατο τὸν οἶκον. πατριάρχην ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Σήμιτς, ἐπιδούσας αὐτῷ τὴν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐπιστολὴν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Βελιγραδίου κ. Ἰννοκεντίου, ἧς ἔχει γνῶσιν ὁ ἀναγνώστης, ἐκδιδομένης ἐν τῷ μετὰ χείρας φύλλῳ. — Τῇ παρὰσκευῇ ἐπεσκέψατο τὴν τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς ἐφορίας τῆς Πατριαρχικῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς κ. Λεωνίδας Γ. Ζακίρης καὶ ὁ ἐρίτιμος εὐεργέτης τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης. — Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ δεκαήμερίαν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν τῆς Σάμου ἐξοχ. Ἀλ. Μυρογένης βέης, οἱ ἐκ τῶν συμβούλων τοῦ Κράτους ἐξοχ. Κ. Καραθεοδωρῆς καὶ Ἀνδρέας Κοπάσης, καὶ πολλοὶ τῶν βαθμούχων καὶ λογάδων. — Τῇ κυριακῇ (7 τοῦ μηνός) ἡ Α. Θ. Π. ἀνταπέδωκε τὴν ἐπισκεψὶν τοῖς ἐξοχ. Σήμιτς καὶ Δούνλεη.

Πατριαρχικὸς ναός.—Τῇ παρὰσκευῇ, περὶ ὁρθρον βαθύν, ἐν κατασκευατικῇ πατριαρχικῇ λειτουργίᾳ, μετηνέχθη χερσὶ τοῦ πανηγ. οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀπὸ τῆς πηλαιᾶς λάρνακος, ἐν ἧ τέως ἐπανεπαύετο, εἰς τὴν νέαν καὶ καλλιτεχνικωτάτην τὸ ἱερόν λείψανον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας. — Τὴν πρωίαν δὲ τοῦ σαββάτου ὡς καὶ κατὰ τὸν ἐσπερινόν, ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ παρθρονίῳ,

ὅτε ἐν τῷ θρόνῳ ἀνακειμένης τῆς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου πατρός.

Πατριαρχικαὶ προδρόμεις.—Ἐπὶ τῷ ἐν Ἀθήναις ἐπελθόντι τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα θανάτῳ τῆς ἀειμνήστου Δομνίκης, συζύγου τοῦ μνήμην ἄλυστον ὡς προστάτου τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων λιπόντος Χρηστάκη Ζωγράφου, ὁ πανηγ. οἰκουμενικὸς πατριάρχης τηλεγραφικῶς συνεληπήθη τῷ υἱῷ τῶν αἰοιδίμων κ. Σόλωνι Χ. Ζωγράφῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συγγενέσιν. — Διὰ δὲ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος κ. Βενιαμὶν ηῤῥατο κατὰλλήλως τῇ μὲν πέμπτῃ τῷ ἐξ Ἑσπερίας ἐπανελθόντι ἐρίτιμῳ κ. Ε. Εὐγενίδῃ, τῷ σαββάτῳ δὲ τῷ εἰς Ἀθήνας ἀναχωρήσαντι κ. Δημ. Εὐγενίδῃ. — Τῇ τετάρτῃ συνεληπήθη διὰ τοῦ ἱερολ. τριτεύοντος τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ἰ. Καστέλλῃ, ἐπὶ τῷ συμβάντι ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ δυστυχίᾳ.

Σωματεῖα. Προχθές, τελουμένης ἐν Σταυροδρομίᾳ τῆς ἐπετείου πανηγύρεως τῆς ἀδελφότητος Ἀγίου Μηνᾶ, τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντῖνος, ἐκπροσωπῶν κατὰ τὴν ἐπέτειον συνέλευσιν τὴν Α. Θ. Π. — Τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ἀπ' ἁμβωνος ὁ ἱερολογ. ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀθ. Πιπέρης θέμα λαβὼν τὰ πρὸς τὴν νεολαίαν κατὰ τὴν ἡμῶν. Κατὰ τὴν λειτουργίαν παρῆν ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης, ὃς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι προσφέρει 3 λίρας ἐτησίως, ἐπίσης προσήνεγκον ἡ ἀξιοτίμος σύζυγος Κ. Ἀραβανοπούλου 2 ἐφάπαξ, ὡς καὶ ὁ κ. Στ. Πεσματζόγλους 100 φράγκα καὶ τινες ἕτεροι μικρότερα ποσά.

Περιοδευταί. Ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης ἐβδομάδος ἐπανῆλθεν εἰς Μαγνησίαν ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἐρέσου θεοφίλ. Ἐρυθρῶν κ. Ἰωακείμ Λεπτιδής.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

Ἀναγράφαντες ἐγκρίτως ἐν τῇ «Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ» τὴν διὰ τῶν εὐσεβῶν ἐνεργειῶν τοῦ προΐσταμένου τοῦ ἐν Γαλαταρίοις ρωσικοῦ ναοῦ πανοσιολογιωτάτου ἱερομ. κ. Παύλου γενομένην ἐν Πετροπόλει συνεισφορὰν, ὅπως εὐσεβεῖ ἑράνῳ τῶν ὁμοδόξων ρώσων κατασκευασθῇ καλλιτεχνικὴ λάρναξ, πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς ἁγίας Εὐφημίας, δημοσιεύομεν σήμερον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τᾶς συνδρομᾶς διενεργήσαντος, ἐπαίνους καταστέφοντες αὐτοῦ τε τὴν προθυμίαν ὡς καὶ τῶν ὑπὲρ εὐσεβοῦς ἔργου συνεισενεγκόντων. Τούτων πρωτοστατεῖ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Πε-

τρουπόλεως, εἰς ὃν ἐκφρασθήσονται διὰ πατριαρχ. γράμματος αἱ εὐχαριστίαι τῆς Μ. Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τῷ πανοσ. ἱερολογ. κ. Παύλῳ τῷ τοσαύτην τρέφοντι στοργὴν πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ταύτην ἔργῳ καὶ γραφίδι τεκμηριοῦντι. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς:

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ ρωσικοῦ)

Τῇ Αὐτοῦ Παναγιότητι τῷ παναγιωτάτῳ καὶ θειοτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Ἰωακείμ τῷ Γ'.

(τοῦ βοηθοῦ τοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κ]πόλει Ῥωσικῆς Πρεσβείας ἱερομονάχου Παύλου ταπεινοτάτη ἀνακοινώσις).

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Πετρούπολεως Ἀντώνιος, μαθὼν ἐξ ἐκθέσεώς μου ὅτι τὰ ἐπαναπαυόμενα ἐν τῇ πατριαρχικῇ ναῷ ἅγια λείψανα τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, τῆς μητρὸς τῶν Μακκαβαίων Σολομονῆς, καὶ τῆς ἁγίας καὶ δικαίας βασιλίσσης Θεοφανοῦς εὐρηγνται ἐν ἀπλοῖς ξυλίνοις κιβωτίοις, ἐστερημένοι παντὸς στολισμοῦ, καὶ ὅτι ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης προυτίθετο ἵνα κατασκευάσῃ διὰ τὰ ἅγια ταῦτα λείψανα νέας καὶ ὡς ἐμπρέπει κεκοσμημένας λάρνακας ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐν τῷ ἀγαθῷ τούτῳ ἔργῳ τῆς διακοσμῆσεως ἱερῶν χριστιανικῶν κειμηλίων λάβωσι μέρος καὶ οἱ Ῥώσσοι, αὐτὸς πρῶτος πρὸς τοῦτο προσενεγκὼν χίλια ρούβλια. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐγένοντο ἀκολουθῶς προσφοραὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σημαντικαὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀγιωτάτης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥωσσίας σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Νοβογορόδου Γουρίου καὶ ἐπισκόπου Βλαδικαυκάσου Βλαδημήρου, καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βολίνης Ἀντωνίου, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ πρωθιερέως πατρὸς Ἰωάννου τῆς Κρονστάνδης, ὑπὸ τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ κλήρου τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου Ζελοβόφσκη, ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Λαύρας τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου Νεύσκη ἀρχιμανδρίτου Κορνηλίου καὶ ὑπὸ ἄλλων. Κατὰ τὸ παράδειγμα δὲ τῶν ποιμένων καὶ τῶν ἀρχιποιμένων προσήνεγκον ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ καὶ πολλοὶ εὐσεβεῖς λαϊκοὶ κάτοικοι Πετρούπολεως.

Διὰ τῶν συλλεγέντων τοιοῦτοτρόπως χρημάτων παρηγγέλη ὑπ' ἐμοῦ τό γε νῦν μία λάρναξ ἐν Μόσχᾳ, ἥτις λάρναξ καὶ ἤχθη ἤδη εἰς Κων]πολιν.

Ἡ λάρναξ αὕτη ἐστὶν ἀργυρᾶ, ἐπίχρυσος, καλλιτεχνικῆς διὰ σφυρηλατήσεως ἐργασίας μετὰ διακόσμων ἐκ σμάλτου, τοῦ ἔργου ἐκτελεσθέντος κατὰ τὰ σχέδια τοῦ γνωστοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς Πετρούπολεως Β. Α. Κοσιακῶφ. Ἐγένετο χρῆσις διὰ τὴν λάρνακα ταύτην 2 1/2 πούτιων καθαρῷ ἀργύρου 84 βαθμῶν, ἀξίας 5 χιλ. περίπου ρουβλίων (13,300 φράγκων).

Ἐπὶ τῆς λάρνακος ὑπάρχουσιν αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί. Κάτωθι παρ' ἐνὶ ἐκ τῶν ποδῶν: «Εὐλογία τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Πετρούπολεως Ἀντωνίου», μικρὸν περαιτέρω «Ῥώσων εὐσεβῶν δωρητῶν προσφορὰ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, 1904». Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ σκεπάσματος: «Ἁγία μάρτυς Εὐφημία ἰκέτευε τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν».

Εὐαρεστήθητε, Παναγιώτατε, ἵνα δεχθῆτε τὴν ἐγκάρδιον ταύτην προσφορὰν ὡς δῆγμα τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης καὶ τοῦ βαθέος σεβασμοῦ, ἅπερ ἀπαρτρέπτως ἐξακολουθοῦσι νὰ τρέφωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν οἱ Ῥώσσοι πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ ἀρχαιότερον τοῦτο κέντρον καὶ συγκεντρωτικὸν σημεῖον τῆς πνευματικῆς ἰσχύος καὶ τῆς δόξης τοῦ ὀρθοδόξου ἀνατολικοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἐν Κων]πόλει, τῇ 8 νοεμβρίου 1904.

Τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος
ταπεινότατος θεράπων
Ἱερομόναχος ΠΑΥΛΟΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἀνεγνώσθη τελευταῖον ἐν τινι συνοδικῇ συνεδρίᾳ. Ἡ ἐπιστολὴ τεκμηριοῖ ἀγνῆς φιλαδελφείας αἰσθήματα πρὸς τὴν Α. Θ. Π. καὶ ἀγγέλλει τὴν ἐνταῶν μαθημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἥς ἐν τῷ Ὁδίῳ Ἀθηνῶν ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν ὁ ἐλλογ. μουσικοδιδάσκαλος κ. Ψάχος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1904.

Ἀριθμ.

πρωτοκ.	4816
δικεπερ.	3083

Τῷ παναγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κων]πόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Ἰωακείμ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀποδίδουσα ἡδέως αὐτὸν προσαγορεύει

Ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, κατὰ τὴν νέαν συνοδικὴν περίοδον, ποιησαμένη σήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκ τῶν πρώτων αὐτῆς καθηκόντων ἐθεώρησεν ἵνα ἀπευθύνῃ τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ σεπτοῦ Αὐτῆς ὀνόματος, εὐχομένη ὅπως ὁ Ὑψιστος περισκέπων καὶ διαφυλάττων Αὐτὴν ἐπὶ ἔτη ὡς πλεῖστα ἐνισχύῃ Αὐτὴν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῆς ἁγίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους προσπαθείαις Αὐτῆς.

Λαβοῦσα δ' ἅμα γινώσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς συνεδρίᾳ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 4254 καὶ ἀπὸ 25 αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους σεπτῶν γραμμάτων τῆς Ὑμετέρας

Παναγιότητος πρὸς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρον αὐτῆς κύριον Θεόκλητον, δι' ὧν συνίστησι τῇ Αὐτοῦ Πανιερότητι τὸν ἐνταῦθα ἀφικόμενον μουσικοδιδάσκαλον κύριον Κωνσταντῖνον Ψάχον, ἔγνω ὅπως ἐκφράσῃ μὲν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ φροντίδι, ἣν τοσούτῳ προφρόνως κατέβαλε πρὸς εὑρεσιν τοῦ αἰτηθέντος μουσικοδιδασκάλου, γνωρίσῃ δ' Αὐτῇ ὅτι ὁ ρηθεὶς μουσικοδιδάσκαλος κύριος Κ. Ψάχος ἀνέλαβεν ἤδη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ ἤρξατο τῆς διδασκαλίας. Ἐλπίζουσα δὲ καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος ὅτι διὰ τοῦ Ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ τὸ αἰσίως ἀρξάμενον σπουδαϊότατον τοῦτο ἔργον τῆς συστηματικῆς καλλιέργειας καὶ ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς στεφθήσεται ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἐπικαλεῖται ὑπὲρ τῆς εὐδωσέως αὐτοῦ τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι καὶ αὖθις τὴν Ὑμετ Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ διατελοῦμεν,

Οἱ τὴν ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος συγκροτοῦντες

- + Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ πρόεδρος
- + Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
- + Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ
- + Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
- + Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως ΙΩΑΝΝΗΣ

(Τ. Σ.)

Ὁ γραμματεὺς

Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Βελιγγραδίου καὶ μητροπολίτου Σερβίας κ. Ἰννοκεντίου, περὶ ἧς λέγομεν ἐν τοῖς χρονικοῖς, ἔστιν αὕτη.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ σερβικοῦ).

Μητρόπολις
τοῦ βασιλείου τῆς Σερβίας
Α. Ε. ἀριθ. 1842.

Πρὸς τὴν Α. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην
ΙΩΑΚΕΙΜ τὸν Γ'.

Ἐν Βελιγγραδίᾳ β' ὁκτωβρίου, αἰδ'.

Παναγιώτατε

Τὴν φιλοφρονεστάτην καὶ τῇ ψυχῇ ἡμῶν τιμίαν φιλάδελφον ὑμῶν ἐπιστολὴν ἀπὸ γ' τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 6054 ἐλάβομεν μετὰ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῶν ἀγίων κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, συμβόλου ὁρατοῦ τῶν εὐχῶν καὶ

τῆς εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Σερβίας Πέτρον τὸν Α'.

Αὐθμερὸν, τὴν ζ' παρελθόντος μηνὸς, ὁπότε ἐλάβομεν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀγίαν εἰκόνα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἔσχομεν τὴν εὐτυχὴ εὐκαιρίαν νὰ πληροφορήσωμεν τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα περὶ τούτου καὶ παρακαλέσωμεν Αὐτὸν ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ ἡμᾶς εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν, πρὸς ἐπίδοσιν τῆς εὐχετικῆς ἐπιστολῆς καὶ τῆς ἀγίας εἰκόνης τῆς εὐλογηθείσης παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος.

Παρευθὺς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς πανηγυρικῆς τελετῆς τῆς στέψεως τοῦ ἡμετέρου θεοστέπτου βασιλέως, ἐπεδώκαμεν ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀκροάσει τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῇ Α. Μεγαλειότητι τῷ βασιλεῖ ἡμῶν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ βασιλεὺς ἠδόκησεν εὐμενῶς, μετὰ τῆς ἰδιαζούσης Αὐτῷ θεοσεβείας, νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τὴν εὐλογηθεῖσαν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἐκφράσας τὰς βαθεῖας Αὐτοῦ εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι διὰ τὰ προξενούντα Αὐτῷ χαρὰν αἰσθήματα καὶ τὰς ἀγίας εὐχὰς τῆς ἀγίας Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀγγέλλοντες ταῦτα παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὅπως ἐν ταῖς ἀγίαις Αὐτῆς δέησεσι πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπικαλῆται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν βοήθειαν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔλεος πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα τῆς Σερβίας Πέτρον τὸν Α' πρὸς τὸν Ὑψηλὸν Οἶκον, καὶ πρὸς σύμπαν τὸ εὐσεβὲς σερβικὸν ἔθνος.

Γνωρίζοντες δὲ μετὰ πόσης εὐκρινούς καὶ διαπύρου ἀρχιεπισκοπικῆς ἀγάπης περιβάλλει ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης τὸ φιλόχριστον πλήρωμα, παρακαλοῦμεν θερμῶς Αὐτὴν ἵνα ἐν ταῖς ἀγίαις Αὐτῆς εὐχαῖς μνημονεύῃ καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἡμετέρας ἀσθενείας καὶ ἀναπλήρωσιν διὰ τῆς θείας χάριτος τῶν ἐλλειπόντων ἐν ἡμῖν, τοῦτο δὲ χάριν τῆς δόξης τοῦ θείου ὀνόματος καὶ ὑπὲρ τῆς ἐποικοδομήσεως καὶ σωτηρίας τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ πεπιστευμένων ἡμῶν ψυχῶν, καὶ τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Τῆς Ὑμετέρας Θ. Παναγιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Βελιγγραδίου
καὶ μητροπολίτης Σερβίας.

ΘΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

πρὸς τὰ γραφέντα περὶ τῶν πατριαρχικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 1562 φύλλῳ τῆς ἐν Τεργέστη ἐκδιδομένης ἐλληνικῆς ἐφημερίδος «Νέας Ἡμέρας».

«Ὁ Πατριάρχης, λέγουσι, πολιτεύεται ἀντικανονικῶς», καὶ ἐπισωρεύουσιν ὄρμαθὸν ἱερῶν συνοδικῶν κανόνων πρὸς παραπλάνησιν τῶν πολλῶν, τῶν μὴ εἰδότων τὰ πράγματα.

Ἐν τούτοις πρὶν ἢ κηρύξωσι τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, Ἰωακείμ τὸν Γ', ὡς ἀντικανονικῶς πολιτευόμενον καὶ ἄξιον καθαιρέσεως ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ αξιώματος, ὀφείλουσι νὰ εἰπωσι πρὸς τὸν ὀρθόδοξον κόσμον πρῶτον, εἰς ποίους ἱεροὺς συνοδικοὺς Κανόνας καὶ εἰς ποίαν διάταξιν τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν ἡμῶν στηριζόμενοι, συνελθόντες ἐν τῇ ἐν Φαναρίῳ οἰκίᾳ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ οἱ ὀκτὼ ἅγιοι συνοδικοὶ Μητροπολίται, ἐκήρυξαν τὸν Πατριάρχην αὐτῶν ἐκπτώτον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτοῦ, καὶ ἔγραψαν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν μασβατὰν ζητοῦντες ἀλλαξοπατριαρχεῖαν. Καὶ δεύτερον εἰς ποίας κανονικὰς ποινὰς ὑποβάλλονται καὶ πῶς τιμωροῦνται ἐκκλησιαστικῶς οἱ κληρικοὶ οἱ τοιαῦτα κατὰ τοῦ οἰκείου Πατριάρχου κατατολμῶντες.

Ὁ δὲ ἀνώτατος ἐν Ἑλλάδι κληρικὸς, ὁ παρακληθεὶς νὰ γνωρίσῃ τῇ «Νέᾳ Ἡμέρᾳ» «τὰς σκέψεις τοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ αἷτια τῆς ἐκραγείσης πατριαρχικῆς κρίσεως», πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν κρίσεων αὐτοῦ: ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ ὅτι ἡ περὶ ἀποπομπῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν τῶν τεσσάρων συνοδικῶν ληφθεῖσα ἀπόφασις ἐγένετο οὐχὶ μονομερῶς καὶ αὐθαιρέτως καὶ ἀπολυταρχικῶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ἀλλ' ἐν συνεδρίᾳ τῶν δύο Σωμάτων, παρόντων τεσσάρων συνοδικῶν Μητροπολιτῶν καὶ ὀκτὼ λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου, ἀφ' οὗ πρότερον τρεῖς προσεκλήθησαν νὰ παραστῶσιν ἐν τῇ συνεδρίᾳ καὶ οἱ ἄλλοι συνοδικοὶ Μητροπολίται καὶ ἐπιμόνως ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν. Ταῦτα μαθὼν ὁ ἀνώτατος κληρικὸς τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀπέβαλλε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν φόβον, ὃν ἀδίκως φοβεῖται

«περὶ καταργήσεως τοῦ κρατοῦντος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ συνταγματικοῦ πολιτεύματος», καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἂν ἐδίδοτο αὐτῷ καὶ πάλιν εὐκαιρία, δὲν θὰ ὠμίλει «περὶ δημοκρατικῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ κληρικοῦ κόσμου ἀξιώσεως Ἰωακείμ τοῦ Γ'».

Ἦνα δὲ μὴ ξενίζηται διὰ τὴν συμμετοχὴν λαϊκῶν προσώπων εἰς τοιοῦτον εἶδους ζητήματα καὶ ὑποθέσεις ἀφορώσας πρόσωπα ἀρχιερέων, παραπέμπομεν αὐτὸν νὰ μελετήσῃ τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῶν ἐθνικῶν Κανονισμῶν τῆς πατριαρχικῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἐν οἷς προκειμένου περὶ διαδικασίας ἀρχιερέως ἐν ὁμοίαις περιπτώσεσι, λαμβάνουσι μέρος ἐν αὐτῇ μετὰ τεσσάρων συνοδικῶν καὶ τέσσαρα λαϊκὰ μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου· ὀκτὼ δὲ συνοδικὰ καὶ ἑξὶ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου παύουσι τὸν Πατριάρχην ἐκβάλλοντες αὐτὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτοῦ.

Διορατικώτερος καὶ εὐτυχέστερος φαίνεται ἡμῖν ὁ ἀνώτατος τῆς Ἑλλάδος κληρικὸς εἰς τὴν κρίσιν, ἣν ἐκφέρει περὶ τῆς «πολυκρότου ὁμιλίας τοῦ ἁγίου Δυρραχίου, τῆς ἐκφωνηθείσης κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 30 Σεπτεμβρίου» διὸ καὶ μεταφέρομεν αὐτὴν ἐνταῦθα ἔχουσαν ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς: «Ὁ ἐπισταμένως μελετῶν τὰς γραμμὰς καὶ τὰ ἀνὰ μέσον τῶν γραμμῶν τῆς ἀνυποστόλου ταύτης διαμαρτυρίας τοῦ Ἀρχιερέως τούτου — διαμαρτυρίας ἐπιδοκιμασθείσης ἀπεριστρόφως ὑπὸ ἑπτὰ ἐτέρων παρακαθημένων Συνοδικῶν — κατανοεῖ ἀκόπως ὅτι διὰ στόματος τοῦ ἁγίου Δυρραχίου ὁ ἀνώτατος κληρικὸς ἔγνω νὰ διατυπώσῃ παράπονα καὶ μομφὴν κατὰ τοῦ Ἰωακείμ Γ', κατηγορῶν αὐτοῦ ὅτι δὲν σέβεται τὴν γνώμην καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ ἀδελφῶν, ὅτι δὲν πολιτεύεται συμφῶνως μὲ τοὺς κειμένους νόμους, ὅτι τέλος φέρεται πρὸς ἀπολυταρχικὰς τάσεις, ἀπὸ ρίζης ἀσυμβιβάστους πρὸς τὸ ἀπ' αἰώνων κρατοῦν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καθεστώς».

1. Νόμι μοι, ἀναγνώστα, τὸν Δυρραχίου καὶ τοὺς ἑπτὰ ἐτέρους ὁμόφρονας αὐτῷ συνοδικούς, οὐχὶ δὲ ἀπολύτως τὴν ἀνώτατον κληρικὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς φαίνεται ὑπονοῶν ὁ ἀνώτατος τῆς Ἑλλάδος κληρικὸς.

ΩΙΔΗ

τῷ πολυκλαύτῳ καὶ γεραρῷ διδασκάλῳ

ARXIM. GERMANΩΙ ΓΡΗΓΟΡΑΙ.

“ Ἀμὴν χρῆν συμφορὰν
ἀμὴν χρῆ πημονάν γενέσθαι; ”

Δεινὸν αἶαν πῆμα ἐπέζεσεν νῦν
ἀντολᾶς δεινόν! φαενὸν δὲ Ρώμας
ἄστὺ πένθος ὀπλοτέρας κάλυπεν
οὐ φατὸν αἰαί!

Πανταχοῖ οἶος δ' ἰαχεῖ ἀδευκῆς
Γερμανοῦ τήνου μόρος αἰνός· ἄνδρα
Γρηγορὰν μοίρας ὀλοῆς ἐπληξεν
ἀμφίπυρος τὰς

Φλογμός· αἰάζει δ' ἄρα ἐνδίκως νῦν
Πατριαρχῶν θῶκος ἄριστον αὐτοῦ
Λευῖταν κεδναῖς μάλα ἔκκριτον νῦν
μέντορα βουλαῖς.

Ἐνδίκ' αἰάζει Θεοφαντορίας
αἰπὺ νάσου Χαλκίτιδος μέλαθρον
δαρὸν αἰῶνα βριαροῖν χεροῖν τὸ
ἴθυνεν· αἰαί!

Ἐλπίδων φωνεῖ θαλερὰν ἐμὰν αἰ!
Μοῖσαι αἰάζουσ' ἐπέταν φίλον σφῶν,
νήριθμος πᾶς ἡθέων ὄμιλος
τοῖο μαθατὰν

Οὓς περιγλώσσω νεότατι πάντας
εὐολίσθῳ κεχλαδότας μύησεν
εὐσεβίαν ἀθανάτου σοφίας,
δόγματ' ἀλαθῆ.

Ἐκδιδάσκησεν, κραδίαις ἀναψεν
ἱερὸν ζῆλον βιοτᾶς τύπῳ ἧς·
οὐποτε μνάμα ἀγαθὴ ὀλεῖται
οὐδ' ἐθέλουσιν.

Οἶκος αἰάζει τοκέων, ἄρουρα
τῆλε πατρίς Καππαδοκᾶν ἐνηῶν
ψῆτεῖ βλαστοῦ ἀγλαοῦ, ἐταίρων
πλήθεα· αἰαί!

† ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Λαυρέντιος.

ΑΔΕΛΦΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

παρ' ἡμῖν*

Προκειμένου περὶ τῶν ἀλλαχοῦ ἀδελφάτων, ἀπὸ τῆς
ΙΖ' ἰσως ἑκατονταετηρίδος, ἐν Ζακύνθῳ λόγου χάριν,
παῦτά μοι μεταδίδωσιν ὁ τῶν κατὰ τὴν νῆσον ταύτην
θεσμῶν τε καὶ περιπετειῶν καὶ ἐθίμων ἀξιόπιστος τε-

* Συνεχεῖα καὶ τέλος ἀπὸ σελ. 490 -- 492.

χνογράφος κ. Λεωνίδας Χαρ. Ζώης, ὁ ἰσαδελφῶς ἐμοὶ
φιλούμενος· «Οἱ νχοὶ καὶ αἱ μοναὶ ἐν Ζακύνθῳ ἔκπαλαι
συνετηροῦντο καὶ συντηροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, σὺν
ταῖς μικραῖς περιουσίαις αὐτῶν, τῇ συνδρομῇ καὶ βοή-
θειᾳ τῶν χριστιανῶν, ἐνοριτῶν καὶ ἀδελφῶν. Καὶ οἱ
μὲν ἐνοριτὰ ἀπὴλκον καὶ ἀπολαύουσι δικδοχικῶς
πάντων τῶν δικαιοματῶν ἐν τῷ ἐνοριακῷ αὐτῶν ναῷ,
ἐν ᾧ εἶχον καὶ τὴν ταφὴν, ἐκλέγοντες ἄλλοτε κατὰ
διετίαν συνήθως καὶ διὰ ψηφοφορίας (a bossole e bal-
lote) τὸν ἐφημέριον, ὅστις σχεδὸν πάντοτε ἔδει νὰ ᾖ
καὶ αὐτὸς ἐνοριτῆς καὶ ὅστις τελεῖ πάσας τὰς ληξιαρ-
χικὰς αὐτῶν (τῶν ἐνοριτῶν) πράξεις (γάμων, γεννή-
σεων, ἀποθιώσεων) καὶ τοὺς ἐπιτρόπους, διαχειριζομέ-
νους τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ νχοῦ. Ἦδη, μετὰ τὴν
ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος,
γενομένης τῆς ἀπομοιώσεως, τὸν μὲν ἐφημέριον ἐκλέ-
γει ὁ ἀρχιερεὺς τοὺς δ' ἐπιτρόπους ἡ δημοτικὴ ἀρχή,
εἰς ἣν ὑπάγοντι νῦν οἱ νχοὶ, πλὴν τῶν ιδιοκτητῶν
τοιούτων, καὶ παρ' ἣ τηρεῖται κτηματολόγιον τῆς πε-
ριουσίας τῶν νχῶν. Οἱ δ' ἀδελφοὶ προσήρχοντο ὡς ἐπί-
κουροι μόνον ὑπὲρ τῶν ἀνγκῶν τῶν νχῶν, τῷ κώδικι
τοῦ οὐοίου κατεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν καθὼς καὶ
τὰ τῶν ἐνοριτῶν, ἔχοντες μὲν πολλάκις δικαίωμα τοῦ
συμμετέχειν τῶν ὡς ἄνω ψηφοφοριῶν ἐφ' ὅρου ζωῆς, οὐδε-
μίαν δὲ ληξιαρχικὴν αὐτῶν πράξιν τελοῦντες ἐν ᾧ ναῷ
ἦσαν ἀδελφοί, ἀλλ' ἕκαστος τούτων (τελῶν αὐτᾶς) ἐν
τῷ ἰδίῳ ἐνοριακῷ ναῷ. Ὁ ἐφημέριος ἐτέλει μόνον εἰς
τὰς οἰκίας τῶν ἀδελφῶν (καθὼς τῶν ἐνοριτῶν) ἀγί-
σμούς, καὶ ἔστελλε τὸ τε βᾶσιον, κατὰ τὴν Κυριακὴν
τῶν βᾶσιων, καὶ τὸ κοινῶς ἀγιοκούλουρο, κατὰ τὸ Πά-
σχα, πρὸς αὐτούς. Τὸ σύνολον τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἀδελ-
φῶν, ὧν ἐμνημόνευε κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας ὁ ἐφημέ-
ριος, ἀπετέλει τὸ Ἀδελφάτον (ἢ τὴν Ἀδελφότητα)
ἐκάστου ἐνοριακοῦ νοοῦ».

Μικρυτρίαν πειστικὴν τῆς τε παρ' ἡμῖν εὐδοκίμου
λειτουργίας τῶν ἀδελφάτων πρὸ δύο τοῦλάχιστον ἐ-
κατονταετηρίδων, κατὰ μίμησιν δὲ τῶν παρ' ἡμῖν καὶ
τῆς ἀλλαχόσε εὐδοκίμῆτεως, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἀμα ἐγκρίσεως, καὶ τῶν ἀτελειῶν, ὧν ἀπὴλκον τὰ
ἀδελφάτα, ἔχομεν τὸ γράμμα πατριαρχοῦ τινός, ἰσως
Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, εὐλογοῦντος καὶ ἐπιδοκιμά-
ζοντος τὴν ἐν Φωξάνῳ τῆς Ρουμανίας πρὸ δύο ἐκα-
τονταετηρίδων ἱδρυσιν ἀδελφάτου σκοπὸν ἔχοντος τὸ
θάπτειν νεκροὺς πτωχοὺς. Τὸ γράμμα τοῦτο⁶⁷ ἐκδίδω-
μι ἐν τέλει τοῦ προλόγου μου τοῦτου ἀρκετὰ μεμνη-
θέντος·

67. μετεγγραφή ἀπὸ τοῦ κώδ. 182 τοῦ ἀγιοταφ μετοχίου

† Τὸ θάπτειν τοὺς νεκροὺς ἔμμισθον ἔργον ἐστὶ, κα-
θότι ἐντολὴ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ ἐστίν, ἀνάγεται
γὰρ εἰς τὸ «Ἀσθενὴς ἦμην καὶ ἐπεσκέψασθέ με» καὶ
γὰρ εἰ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ἐκ τῆς θείας ἐστὶ
δυνάμεως, ἀλλ' ὁ θάνατος παρήχθη ἐκ τῆς ἀσθενείας
τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μακκαρίου
Παύλου. Οὐ μὲν ὅθεν καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ μακα-
ρίζεται ὁ Τωβίας διὰ τὸ ἔθαπτε τοὺς νεκροὺς, καὶ ἐν
τῇ Νέᾳ ἐπαινοῦνται οἱ μαθηταὶ τοῦ Προδρόμου ὅτι
ἔθαψαν αὐτόν. Ποῖον δὲ ἔπαινον οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ
Ἑκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ ὁ τε Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος,
διὰ τὸ ἔθαψαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐπειδὴ οὖν
καὶ εὐλογημένη συνήθεια ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὴν Μολ-
δοβλαχίαν, ἵνα κατὰ πόλιν ὡς τινες ἐλεύθεροι δοσί-
ματος πικνὸς καὶ διωρισμένοι θάπτειν τοὺς ἐν Κυρίῳ
νεκροὺς, καὶ ἠδόκησεν ὁ Κύριος ἵνα καὶ ἐν τῷ Φωξ-
νίῳ, κατὰ τὸ μέρος τῆς Οὐγκροβλαχίας, γενέσθαι τὴν
συμμορίαν ταύτην, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐκλαμπροτά-
του καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης
Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου
Μπακράμπι βοεβόδα, ἐπιδημήσας ἡ μετρούτης ἡ-
μῶν ἐνταῦθα παρεδέξατο μὲν τὸ ἔργον ὡς θεῖον, ἐπὶ
νεσε δὲ καὶ τοὺς πεπραχότας αὐτό· ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ
τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτῆς γράμματος ἡβουλήθη βεβαιώ-
σαι. Καὶ λοιπὸν ἀποφαινόμεθα, ἵνα ὅστις τῶν χριστιαν-
ῶν, ἱερωμένος ἢ λαϊκός, συντρέχῃ καὶ βοηθῇ πρὸς τὸ
διαμένειν καὶ μάλιστα αὐξάνειν ταύτην τὴν ἀδελφότη-
τα, συμβάλλουσα μὲν εἰς δόξαν Θεοῦ, τιμὴν δὲ τῶν
ὀρθοδόξων, εἴη ἀπὸ Θεοῦ εὐλογημένος καὶ ἀξιώθῃ
τοῦ ἀνωτάτου μακαρισμοῦ πατρὸς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ. Εἰ δὲ πάλιν
τινὲς χριστιανοί, ὅποιοιδήποτε ἀξιώματος καὶ ὅποιος-
δήποτε στάσεώς τε καὶ τάξεως, βουλευθείησαν ταύ-
την τὴν ἀδελφότητα τῶν νεκροθαπτῶν ἀθετήσαι καὶ
ἀνατρέψαι, ἐνεργούμενοι ὑπὸ τοῦ σατανᾶ πράττειν καὶ
ἐνεργεῖν ἐναντίον τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου, ὡς προφα-
νῶς διατελοῦντες ἐχθροὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἀδελ-
φῶν χριστιανῶν, οὐ μόνον τῶν ζώντων, ἀλλὰ καὶ τῶν
τεθνεώτων, καὶ ἐπίβουλοι, καὶ ὕβρισται τῶν πενήτων,
οὓς ὁ Κύριος ἀδελφοὺς καλεῖν οὐκ ἀπηξίωσεν, οἱ τοιοῦ-
τοι εἴτε ἱερωμένοι εἴνε, εἴτε λαϊκοί, ἀφωρισμένοι εἴη-
σαν» (κτλ. αἱ συνήθειαι ἀρχί).

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΜΑΣΕΙΑΣ

Ἑκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Παναγιώτης Παστιάδης ὑπὸ πλάγιος ὁθωμανὸς
ὁρμώμενος ἐξ Ὁρδοῦς (Κοτυώρων), νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς,
ὅπως τὴν πρώτην πέμπτην καὶ ὥραν 8ην τουρκιστὶ τῆς ἡμέ-

ρας μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώ-
της δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀμα-
σείας αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ
τῆς συζύγου αὐτοῦ Κυριακῆς τὸ γένος Μωῦσῆ, κατοίκου Ἀμι-
σοῦ ἐπὶ διαζεύξει· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ
δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ
τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων «Ἑκκλησιαστικῆς
Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν Ἀμισῷ, τῇ 21 ὁκτωβρίου 1904.

ὁ πρόεδρος

† ὁ Ἀμασείας ΑΝΘΙΜΟΣ

ὁ γραμματεὺς

1

Γ. Χ. Χαραλαμπίδης

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ καὶ ΠΡΕΜΕΤΗΣ

Προσκαλεῖται ὁ Νικόλαος Θ. Γκιώνης ὑπὸ πλάγιος ὁθωμανὸς χρι-
στιανὸς ὀρθόδοξος κάτοικος τοῦ χωρίου Λίκλης, ἀγνώστου δια-
μονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην τρίτην, καὶ ὥραν
7 μ. μ. τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανι-
σθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μη-
τροπόλεως Κορυθίας ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου ὡς
ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ζωήτσης Νικολάου, τὸ γέ-
νος Α. Κονδύλη, κατοίκου Λίκλης ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντίᾳ
περιπτώσει δικασθῆσεται ἐρήμην. Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευ-
θήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενης
Ἐφημερίδος «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Πρεμετῇ, τῇ 4 νοεμβρίου 1904.

Ὁ προεδρεύων

† Οἰκονόμος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ὁ γραμματεὺς

1

Πατῆ Σαῦρος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΑΝΟΥ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ Πνευματικὸν δικαστήριον

Προσκαλεῖται ὁ Γιαννακὸς Β. Γιαννακούλιας, χριστιανὸς
ὀρθόδοξος, ὑπὸ πλάγιος ὁθωμανὸς, πλοίαρχος τὸ ἐπάγγελμα, κάτοι-
κος Γάνου, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην
δευτέραν καὶ ὥραν 8ην τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα
καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης
κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς
ἱερᾶς μητροπόλεως Γάνου καὶ Χώρας εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε
διὰ νομίμου ἀντ' προσώπου, ὡς ἐναγόμενος ἐπὶ ἐγκαταλείψει
μνηστῆς. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἑκκλ. Ἀληθείας».

Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει Χώρας 12 Σεπτεμβρίου 1904.

Ὁ προεδρεύων ἀρχιερατ. ἐπίτροπος

3

Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Παπανδρέας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηρεῖ, δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ' αριθμ. πρωτ. 377 καὶ χρονολογ. 2 ἰουλίου ἀγωγὴν τῆς ἐκ Φοινικίου ἐναγούσης Μαρίας Ἀν. Μαρτίκου κατὰ τῆς συζύγου αὐτῆς Χαρλάμπους Ε. Τσάτζη ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεξιγμένην. Κηρύσσει διαλελυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐναγομένου Χαρλάμπους Ε. Τσάτζη ὕφιστάμενον γάμον ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ. Κηρύσσει ἐαυτὸ ἀναρμόδιον τῆς αἰτήσεως τῆς ἐναγούσης περὶ ἀποτίσεως διατροφῆς καὶ τῶν πρὸς θεραπείαν δαπανηθέντων χρημάτων, ἅτε οὐδὲν ὅλως ὕλικὸν καὶ ὑπαγομένων συνεπὼς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μετοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν. Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμῶσι τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἑφημερίδος», δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ παρέχει αὐτῇ τὴν νόμιμον προθεσίαν πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων, καὶ ἐπιβάλλει τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν πρακτικῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, ἀνιόντα εἰς γρ. ἐξακόσια (ἀριθ. 600) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν τῇ ἱ. Μητροπόλει Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, τῇ 20 Σεπτεμβρ. 1904.

ὁ πρόεδρος

Ἀρχιμ. ΔΗΡΟΘΕΟΣ

ὁ γραμματεὺς

Οἰκονόμος Βαδελειος.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐν παραρτήματι τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» ἐξεδόθη τὸ Α' τεῦχος τοῦ **Ἑορτολογίου κωνσταντινοπολίτου προδκυνητοῦ** ἥτοι ὁδηγοῦ ἱερῶν πανηγύρεων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει τελουμένων καὶ ταῖς ἀμέσως γειτονουσαῖς κώμαις καὶ προαστείαις. Τὸ τεῦχος ἐκτετυπωμένον ἀριστα φθάνει μέχρι τῆς 224 σελίδος συνήθως ὀγδόου καὶ μέχρι τῶν ἑορτῶν τοῦ φεβρουαρίου. Τὸ ὅλον ἔργον, προσφωνούμενον τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, προστάτη τῶν ἐπὶ τῆς πατρὸς ἡμῶν ἱστορίας ἱερᾶς τε καὶ θύραθεν ἐρευνῶν, καὶ τυχὸν τῆς εὐλογίας καὶ προστασίας αὐτοῦ, ἀπαρτισθήσεται ἐκ 500 καὶ

πλέον ἔτι σελίδων, κοσμεῖται ὑπὸ ἀπεικονισμάτων χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ εἰδήσεων περὶ σχολείων, ἀγιασμάτων, ἀδελφάτων καὶ συντεχνιῶν, καὶ πολλῶν ἐγγράφων ἐπισήμων, εἰλημμένων ἐξ ἐνοριακῶν ἢ μοναστηριακῶν γραμματοφυλακείων κατὰ τὸ πλεῖστον.—Ἀντίτιμον τοῦ ὅλου ἔργου γρόσια 40 (τῶν ἐπὶ συνήθους χάρτου ἀντιτύπων, 50 τῶν ἐπὶ καλοῦ). Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» 20 τὰ ἐπὶ κοινοῦ χάρτου, 25 τὰ ἐπὶ καλοῦ (ἐξωτερικῷ καὶ ἐπαρχίαις 25 καὶ 30) ἀποστελλόμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

«Περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν τοῖς κώδεξι τοῦ πατριαρχικοῦ Ἀρχιεοφυλακίου σωζομένων ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων περὶ τῶν ἐν Ἀθῶν μόνων (1630—1863).»

Τιμᾶται γροσίων 15.

«Τὰ ἐν τοῖς κώδεξι τοῦ πατριαρχικοῦ Ἀρχιεοφυλακίου σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησιαστικὰ ἐγγράφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου (1575—1863).»

Τιμᾶται γροσίων 30.

Οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσι τ' ἀνωτέρω ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν σπουδαιότατα ἔργα δεόν ν' ἀπειθυνθῶσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἢ εἰς τοὺς ἐν Φαναρίῳ βιβλιопώλας ἀδελφοὺς Καλλιφρονας.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων ἐκκλησιαστικῶν, μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν τουρκικὴν καὶ τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. III - 426752